

کخ میش
برای تعلیم اطفال خواه

اللیف محمد سلطان میرزا یوسف خان

مشتار الدوله

در سنه ۱۲۹۷

گهه در کاه میرزا محمد ملک الحکای بیان لغت

طبع رسانید و پیوی ۱۳۱۴

پیام ایزد بخشانیده هزار

سر اهد کارهایم از خدست	
در خداست انسانی فنیمه راهی بازرسی	در یکی از شهرهای مشرق زمین معلمی بود یزد ایزد بخشانیده هزار که زادگان در تزویاد رسخوانندند آسمی آهنا بمن شست ساله پر زیر بخت ساله چنانکه شش ساله اشت خاور و قرقفتله طعنه شش ماه شیرین پخته حاجی خسرو ولا ای از شست سال اشت یزد ایزد بخشانیده دو رسخواند تعلم آهنا خواست ایشان را امتحان کنند اول از همین سوال کرد
سوال ایزد بدهرام از بهم بمن بهمن جواب بمن بمن آخوند یزد ایزد بدهرام مخصوصاً ترددیست بمن پیغام خود را اگان داده آخر گفت فراموش کرده ام میزد بهم کچ طلق شده در کوشکت که جانی بود قاریک است اور ابرای عجرت تدرست جلس گرد و پریزد اخوات	سوال ایزد بدهرام از بهم بمن بهمن بمن آخوند یزد ایزد بدهرام مخصوصاً ترددیست بمن پیغام خود را اگان داده آخر گفت فراموش کرده ام میزد بهم کچ طلق شده در کوشکت که جانی بود قاریک است اور ابرای عجرت تدرست جلس گرد و پریزد اخوات

۱۳۷

میزرا بھرام — پروز

پروز — بی خود

میزرا بھرام — سوالی که اینهم

کرده ام تو است جواب بد هر کو تهم

شل او از جواب خاطر شوی ترانی خرس

خواهیم نداشت.

پروز — آخوند لی هن در میکند

امروز مر اجنبی هایی که در دلم خوب شد

درس یکی امام پس می دهم

میزرا بھرام — فرمیدم توشیم بین

تبلیغی او را هم ساخت بحکم کذا

میزرا بھرام چنانکیر ایش خواسته

اگفت بمن پروز را دری که هر دو دک

یکمایه خود را فراموش کرده نتوانستند

از سوالهای من جواب گویند حالا میشم

حق از آب اچه طور پر و خواهی ام

چلکیر — آخوند من که توی اب

نیقتاده ام که از آب در آیم

میزرا بھرام — نه فرزند مقصودم

این نیست که تو باب اقنا و بکله مقصودم

این نیست که میشم از محمده جواب دادم

سوالهای من چه طور پر و خواهی ام

میزرا بھرام — مقصود از تبریت

جیست ؟

چنانکیر — ذهن انسان را دشمن
کردن بجهت دشمنی هم و فضل را
بذاق انسان خشنایدات و اخلاق
و ندار کار آمده در خدمت پادشاه
و ادکنفرعت پرورد و در راه طرق جان
خود را در گشته بسیما و آماده ساختن

میزرا بھرام — فایده های دیگر

نمیست برای انسان چه خیز است ؟

چنانکیر — ول انسان روش
می کرد و قابل و حاضر شود که هر چشم
عرفت و صفت یا دیگر دو انسان را
که خدا در جو انسان نداشتند
کند و باین هنر در تردد خدا خبر نداشتم
پدر و مادر و سایر مردم محبوب نخواستم
 بشود و در آخرت پیشست جاده ای

چانکیر

میزرا بھرام — بزرگترین تبریتها

برای انسان چه خیز است ؟

چنانکیر — ترس از خدا و دوری

از کارهای بد

جهانگیر — باین دو قاعده که نظریه شود
بدیکر ان را مدارجیری را که برخود روا
نمی‌داری و روآبد اچیری را بکار
که برخود روا میداری

حواله نمکانه

میرزا بحرا م — در وجود اشان
خند خس موجود است دوی .
جهانگیر — بخ خس
میرزا بحرا م — آن بخ خس کلام
جهانگیر — با صور که بآن توان
سامعه کنم بآن توان شنید ذاته
که بآن توان چشم شناس کنم بآن
تowan بوئید لاسه که بآن توان نمی
زرمی و درستی داد و پیشین نمی‌دان کنم
و سردی

میرزا بحرا م — آلات خس بدن
کند امند ؟
جهانگیر چشم کوش زبان یعنی
وست داشت اعضاء
میرزا بحرا م — وقتی که کپاره قند

جهانگیر نسله ای آخوند میزرا بحرا م خوش
جهانگیر — آفرینشده موجودات
و دانشده رانها و ملائمه کارها
میرزا بحرا م — اول تکلیف غص
بندگی ناشیت بخدا پیشست ؟
جهانگیر — اقرار بهستی او و اطاعت
امرا و پرستش او

میرزا بحرا م — پس از اینکه بقدر
امکان وظیفه بندگی خود را بجا اوردیم
قایده آن برای پاچیت بور
جهانگیر — در دنیا تو شیخیت
و غریز و در آخرت سعادتمند خواهیم شد
میرزا بحرا م — دیگر همچنان صدای
مارتعالی پیش ؟
جهانگیر — اطاعت و احترام پدر
و ما در دنیکی به جنس تمسیر و اون بگیر

بدخود
میرزا بحرا م — این قسم تحسیل را
جهنم نامند ؟
جهانگیر — تهدیب خلاصه
دوااب
میرزا بحرا م — تهدیب خلاصه قاعده مخصوص

پدر بن خود بگذر ازی چه احساس نمیکند
جها نگیر — یک مرد شیرین طعم خوبی
پیش از هرام — اگر با اکتشای خود
اتش بکسری و یا سوزان میکشد جای
بدان خود فرو ببری چه احساس می کنی
جها نگیر — سوزش در
پیش از هرام — حالت که از اتش
و سوزان حاصل شود چه میانشه ؟
جها نگیر — از حالت راح

که که آنها شکار داشتند شمرده است
امست بجانب او قدم خداوند خوش
آواز باید که کشیده برسد و خواست
بکریز و کرک سه راه بروی گرفته گفت
ای قوت غریب بجا مسروی خواهش
از بیست که که بر جای خشک شده آغا
کرید وزاری نمود و گفت شما که
بستیه آبا این بدغصیف من که
یکت لقمه شما بیش نیستم و از خود وان هر
شما سیرخواهی داشد و زدن زد یک

رو باید است خیلی فربین اور ایجاد
نمودن بدام اور هم دشناک با کوشش ایجاد
 بشکسته داد انسن خود در پنج شما ای
که بحرفت او فرنگیه شده راه خان
زو باده پیش کرفته و ای زو باید ای
که در فرنگیکی شیطان را درست
خرکوش با او از قدم و شمنی داشت
و در این وقت فرستت یا فرسته تمام تلاوی و
برآمد و گر که انجا کذاشت و خود بخوا
زو باده در آمد سلام و تعارف بخا آور
زو باده پیش خواب سلام بازدا ده گفت
خوش ایدی زکجا پیرسی بینا نشین

پیش از هرام — آفرین بجهانی
همی پروزی پس از خلا صبح از جشن از روی
رشک و حدیحال و شمنی بجهانی از تاؤ
خواستی بحیله و تذیر او را تراویح مسلم
متصر ناینده حاجی خسرو لایلین شنی
در راقمه از روی نیصحت به جهنم پروزی
گفت که در حق آن بخار و سرمهون خیال
بدنگردید که ترسم شما آن رسیده بخیکوش
رسیده طبقه ای پرسیدند حکومه بوده ای اکتشای
حاجی خسرو لله گفت اور و اندکه روز
کل کرسته و صحرانی بسیمی طعمه بید و
خرکوشی وید در سایه بو شده علیخ گفت

خوش بیکر دادند بیت تزدیک خانه
 رو باه و خرگوش در خیال خلاصی دید
 آوار و باه از روی هست بیار و دو پیش
 پیش از این در میان خانه خود چاه من
 کند و بود رای شخصی تیرداشت
 که بوقت ضرورت از انجاق فرار گشید
 چون خرگوش بیرون رفت روباه بیکر
 جها و آمد و قدری خس و خاشاک بخوبی رو
 آن که داشت که همچو خواسته اش نداشت
 پس بر در خانه آمد و آنرا داده ایمان
 عزیز بپرسید و خود از سر لام دید
 چون رفت خرگوش بیشتر قیاد
 و گز با حرصی تمام خانه تاریکی روباه
 در آمد و قدم بسر خاشاک نهادن بجان
 بود و در فرجه اتفاقاً دنگ کرد
 خیان تصور کرد که این حیله از خرگوش
 فرآ او را از چشم بدارید و بدهی که عزیز
 از برای روباه تجیهد کرد و بود خود از قدر

در عدو با

بعد از آنکه حاجی خسرو لله حکایت را تما

بیا که میشد همت ببرد و دید و بماند شین
 خرگوش نفت که مدغی است در آن زوای
 دیدار شایعی باشند چون در این و زیرها غیری
 که بمانش نهادست باین و یار تشریف
 از وده اند آواز و کشش شنی شمارشید
 و بتوجه من خواهش ملاقات شهارا
 کرد اکر اذن ملاقات است بسیار
 خوبی الا وقت دیگری اتوان ملاقات
 نمود روباه از این حرف احساس خیل
 کرد و خواست خود را خلاص کر و خرگوش
 حیله باز ابدام حیله خود بسیار از
 پس روباه فیض خوشی را می خورد کرد
 نفت هایش بهجه خدمت جوانان حاضری
 حضور صاحبین غیری که تو نشان بسیاری
 من در جهانداری او هرگز کوئی نمی بشه
 و مصلحتی نیکننم آما موقع وارم خدیان
 خسروی که مثل رایاک کروه و شن
 خسروی که شن خسروی که شن
 او در روباه اثر گرد و به ساعت
 پیش کر که آمره و شروع و اد و بارگشت
 روباه را تعریف کرد گرگ وندان
 طبع تیر کرده به لذت کوئی نه روباه دیگر

خاور — بیک از عدد با ص علاوه
میتو دشلا میکویند صد و یک
صد و دو صد و سه صد و چهاری
صد و ده صد و پانزده صد و اویزده
تاسیصد و بیست و صد و سی تا صد و
نود و نه بین هر قی شکار نزدیک داشان
دو صد یادویست میکویند بیان
صد چهارصد با اضد شش تا هفت
پشتصد نصد تا هشتصد و نوی و نه
بیان نصد و نوی و نه بیز ایکویند
بیز ابراهام — بعد از هزار پنه طور
می شناسند ؟

خاور — بیک و دسته حمله
تایهزار و ده بیک هزار و یازده کا هزار و
بیست بینیں قسم تایهزار و نوی و نه پنه
هزار و صد هزار و صد و یک کا هزار و
صد و نوی و نه بعد هزار و دویست
یکویند و با خود بایشانند کا هزار و
نصد و نوی و نه بعد و هزار که هزار
تاسیصد هزار و دویست هزار پیشانز
تایهزار هزار که دو کروپا شد باشد
فرمیکه بیک، بیشون کویند

کرویز ابراهام خاور را پیش خ استه
کفت حد و حلیت بیک
خاور — لفظی است که برای تعبیر
چیزی موضع شده و در جمی ان (اعلوفه)
بیز ابراهام — اعداد و دارای
جنب اختیت لحنت ؟
خاور — اعداد و خصلت داره
کیکی را (تعاد) و یکی را (ترقیم) گویی
بیز ابراهام — تعداد چیست ؟
خاور — شمردن اعداد و دارای میکویند
بیز ابراهام — عدد هزار از یک
تاسیصد شمار ؟
خاور — یک و دسته حمله
شیش شش بیست هشت نه و ده
یازده دوازده بیز دو هزار و باره
شانزده هفده بیده نوزده بیست
بیست و یک بیست و دو بیست و که
بیست و چهار بیست و شیش بیست و که
بیست و هشت بیست و بیست و شیش
کی چهل پنجاه شصت هفتاد هشت
نود صد
بیز ابراهام — بعد از صد پنه طور پیشانز

ارقام

علمات سه است	۳	
علمات پنج است	۴	
علمات شش است	۵	
علمات هشت است	۶	
علمات نه است	۷	
علمات بیست است	۸	
علمات بیست و یک است	۹	
خدمت نداشت	۰	
(۰) باین علمات صفر میکویند و در خود فرگی صفر را این طور میکویند ه آنها خود بخوبی خواسته خواسته و محض برای حفظ مرتبه را قابل تغییر میکنند لیکن وقتی که برای اینها می دیگر در یکجا باشند شود برای عده ها مغلات می شود		سیزدهم — ترتیب چیست ؟
سیزدهم — اشاره تا که برای تحسین خاور — سه قسم است که اول ذلفی، ثانی درجایی، ثالث درونی		خاور — اشاره
سیزدهم — رقیع چند قسم است ؟		سیزدهم — رقیع
خاور — دو قسم است که یکی برای شرک و اخیراً (سپاهی) میکویند		خاور — شماره است
سیزدهم — ارقام سه چیست		سیزدهم — اصل رقم چند است ؟
خاور — علماتی است که توان دادن شماره استعمال می کنند		خاور — ذر قسم است و ابتدا شود
سیزدهم — اصل رقم چند است ؟		از واحد و از طرف چپ با نصیرت
خاور — ذر قسم است و ابتدا شود		۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
مات یعنی از صد تا هشت الوف که بعارات از هزار و بال میشوند		علمات یک است
آحاد الوف و عشرات الوف و		علافت دو است
مات الوف و پنجین آحاد الوف الوف		
الآن گمر ارباب بعد از آن تکرار الوف		

پنجاه و نهاده بیم با نیمیور ۵۰ پرس معلوم است
 اگر صفر را در صرفت نداشت او نیز نو تهم
 پنج خوانده می شد پنجین صفت با نیمیور
 پنج هشتاد و سا هشتاد و چهار نود و
 سیزرا بهرام — مراتب آت را
 که صدر دولت نتصدیر چهارم
 پانصد شصده بقیه شصده خص
 پانصد پچه طوری نویسند ؟
 خاور — بعینه ارقام آحاد را مشغله
 تو طرف راست هر یک دو صفر میکند
 که یکی حفظ مرتبه آhad را یکند و دیگری
 عشرات را مثل این ۱۰۰ که یکصد است
 واین ۳۰۰ دولت از پنجین (۳۰۰)
 (۴۰۰) (۵۰۰) (۶۰۰) (۷۰۰)

(۹۰۰)

سیزرا بهرام — هر کاره خواهیم باشیم
 اعداد را که آت تمام هستند از ارقام عشار
 و آحاد و بیضاریم ششلا چهارصد هفتاد و دو
 چکونه باید نوشت ؟

خاور — عدد چهارصد را با یار قلم کرد
 و بجای صفر که مرتبه عشرات را حفظ
 کرد و رقم بفت را که در آن مرتبه هفتاد

در برگیت از این شهادت به عینی آنها
 الوف الوف عیارت الوف الوف
 مات الوف الوف و گهانین بهیل قاعده
 بصرچه بالا تر رو و
 سیزرا بهرام — طبق نویسن اعدا خواهد
 خاور — جواب این سوال و حال از اول
 اول در وقتی است که رقمهای هشتاد را
 که از ده الی نود باشد بخواهیم با اعداد بیم
 ششلا چهارم عدد چهارده را نویسیم
 اول علامت بزرگ که ده است
 می نویسیم با نیمیور دا بعد در طرف
 راست آن رقم چهار زار این بیم با نیمیور
 چون چهار زار رقمهای آحاد است در پرمه
 خود نوشته شده معلوم است از رقمهای
 مراتب عشرات است لمند اچهار دو خانه
 شیوه پنجین رقمهای دیگر را نود و نه
 و نهم در وقتی است که بخواهیم تنها
 رقمهای عشرات را نویسیم مثل ده
 بیست سهی چهل در این صورت

چون زیاد و از یک رتم نمی نویسیم باشد
 عوض رقمهای آحاد و صفر بیم تا حفظ
 مراتب رقمهای آحاد را یکند ششلا چهارم رقم

هر کار بخواهیم الوف را بآمات و هشتاد
و احاد با هم بتوسیم بیان قاعده که در آن
کفایم باشد عمل کرد و چنین از برای مرتفع
یا اتر از این الی یکش طیون یازده متر
میرزا بهرام — آمار قام متداول

سیک طور است چه
ظاهر نه خیر وقت است
ارقام هند سیمه بود که بیان شد
و دیگری ارقام ایجیدی است که حرف
بچی خی نامند و اشکال آنها این است
ا ب چ د ه و ز چ ه
ب چ ل ب ل م ب پ ب ع
ب چ ب س ب چ ب س ب ش ب چ ب ش

میرزا بهرام — اکن خواسته باشیم
با حساب ایجید این اعداد را (۱۱۶۵)

چه طور باید نوشت چه
ظاهر — اینطور غصه پونکه غ
هزار است قصد سی سی سی
میرزا بهرام — افرین بخاد رخانم آین

خوانه بیشود باشد و بجا می بخفرانگی
که نکاپلار نه مرتبه احاد است رقم
دور اباید رقم کرد باینطور (۲۷۴۰)
میرزا بهرام — اکن بخواهیم چهار صد و
هفتاد بتوسیم چه قسم باید نوشت چه
ظاهر — در انصورت رقم دورا
که از مرتبه احاد است بروداسته
یک صفر بچی خفظ آن مرتبه بجا می ایسکن ایم
باینطور (۳۰۱۰)

میرزا بهرام — اکن بخواهیم چهار صد و
دو بتوسیم چه طور باید نوشت چه
ظاهر — در انصورت رقم هفتاد
که حافظ مرتبه هشتاد است بروداسته
بجا می آن یک صفر بیکن ایم که خفظ آن
مرتبه را بکن باینطور (۳۰۲۰)
میرزا بهرام — ارقام الوف با طور
می نویسد چه ظاهر

ظاهر — رقمها می باشند که در فرق
کفته شد بتوسیم و یک صفر بیکنید
که مات است را مرتبه الوف بیش از این
(۱۰۰۰) که یکت هزار است و این
(۲۰۰۰) دو هزار است الی خود بگاه

چهار خانم که ازدواجی ای من خوب
جو بکفی و در سرخور شوپس
داوی هیرزا بهرام برای کسی مشغول
نوشتن مرحله نیود.

خاور جای خسرو لاله گفت حاجی الله
کش حکایت با فایده برای من نقل
بین که باشند من رفع داشته
باشد حاجی خسرو لاله گفت حکایت
گزه اندکه یکنفر و هاتی مقداری کندم
ابناء کرد و بود تا وقت جت سیل ج فخر
سعیت خود بکند قلمار اموشی حریص
در شردمی ایناء کشند متشد و شت
از خانه خود سوراخی کشند از کندم
بتدریج مقدار زیادی کشیده بخانه خود
برد موشان محل خبردار شد و در آن
موش را کرفت بنای تملی کرد اشته
بهر و زمدادی از کندم صرف
میکردند بوسوس حریص هم از شدت
خود برگز فکر آخرا کار را نیکرد چنان
می پندشت که تا هم دارد کندم تمام
خواهد شد و رآن او قات قتل شده
و هاتی صاحب ایناء در اینا رکشود تا

از کندم که برای خوش روز خیر و کذشت
بود صرف کند و یار از کندم قدر بسیار
کمی اندوه است با حسرت تمام آن را
بیرون آورده بانبار دیگر برد و موش
حریص در خواب بود فتحمید موشان
و یک هم مشغول عیش بودند و صدای
پایی و باقی رانی شنیدند و میانه یکت
موش تیره موش بالایی با مرفت حالت
وید بمان ساعت بزیر اندوه و اقصیر ایمه
ز فقای خود گفت موشان نسرا کرد و
هر یکت باطری فستند و موش حریص
صاحب خانه را که اندر غمیت با همها
واده بود و تنها کند اشتر روز دیگر
موش حریص از خواب بیدار شد
از رفقا خود اثری نمیداد و بیرون آمد
که اطلاعی از حالت موشان نیک بجهنم
وید که مردم آن ده از شدت محظی
کوشت جوانات مرده منجر نزد موش
حریص نجات خود برگشت تا باقی دخیرو را
خوب نکاره ای وید از کندم اثری
نیست از سوراخ خانه خود بانبار درآمد
در ایناء هم انقدر یک قوت نیک شنبه

بیک عدد یا چند عدد و یک شش
من بشت و اند شاهی سفید دارم
خوار هفت و اند طویل چهارده و اند
میخواهم به اینم همه این شاهی سفیدها
چند و اند است میکنم به اینم هشت با
جفتستی شود پانزده و چهارده را بهم
علاوه عی نیسم شیوه بیت و نه پس
میدانم جمع شاهی سفید با بیت و نه
دانه است

میرزا بهرام — قاعده و دویم کدام است
پروز — و دویم تفرق که عبارت است
از کم کردن یک عدد یا چند عدد و
از بیک عدد یا چند عدد و یک شش

بمان شاهی سفید با که در شش جمع
که هم طویل میخواهد شاهی سفید خود را بر
دارد چهارده و اند از بیت و نه و اند
کم کرده با و میدانم باقی میماند پانزده
و اگر خوار هم مال خود شان بخواه هفت است
کسر کرده با و میدانم باقی میماند براحتی
خود هشت و اند و این مثل را فرموده
میرزا بهرام — قاعده سیم که بیت
پروز — قاعده سیم ضرب که بیت

باشد بوجو و بیو او قاتش لفظ شده
از شش پیشانی کریمان خود را چاک
کرده و انقدر سرخود را بر زین زو
که مفترش پریشان شد و مرد این
حکایت را برای این کفتم که خرج
اوی باشد و اوقاف و خلص باشد و در خرج
اصراف وزیاده روی نکند
و بیشتر با هر را و قناعت پیش کنند
که هشت کام شکستی مثل موش
حریص برک خود را اضی نشود

در باب حساب

میرزا بهرام — لس از اتمام مراسله
پروز را پیش خواند لفته است سوال
اول من جواب نداوی و در دول را
بمان کرده حلا بکو سیم که نام حساب
عبارت از چند قاعده است چه
پروز — اصدیش عبارت از جما قالده
میرزا بهرام — این قاعده بالکه اند
پروز — اول جمع که عبارت است
از افزودن یک عدد یا چند عدد در

یک جنگلیست فایده و اندیشیرین نقل
 کنسته در حاضر شدن نهاد
 عجی خسرو گفت آور و اندکه در تزویچی
 بعده اینچنان بود بسیار با خصوصی پسر از کلمهای
 رنگارنگت و حلقوایی خوب است دو ران
 چمن حیوانات زیاد بودند و تزویچی اکن
 شیری بود بسیار شند خود اویت
 با آن حیوانات میزرسانید روزی بهمه
 حیوانات جمع شده تزویچی رفته لفشد
 تو بزرگ مارستی و هر روز باز محنت زیاد
 یکی از ماران کارگردان خود را مازرسا
 تو بیشید در حمایت سلطیح خیال کرد و اینهم
 هر روز وقت نهادن کاری برای شما
 سیار هم که هم رحمت شما کم بشود و هم ما
 آسود و شوک شیرین باین قرار راضی شد
 هر روز آن حیوانات میانه خود قدر
 می کشیدند با هم برس که قدر من ام
 او را غدمت شیرینی او روند خود روزی
 قرع بنام یک خرکوش زرگ با هوشی آم
 خرکوش بر فتحای خود گفت اگر در فرستادن
 صیغه من شمار از خشم این شیر خالم
 میر باخ نهایت لغتشند رضایق نیست

از افرادون کیمود یا چند عدد دشواره
 پس و یا چند عدد دیگر شلا من دام
 بیضت کریده هر کربنچ بچ زائیده
 میخواهیم بد اینم چنین بچ کریده دارم
 پس پیچ را که شماره بچه های کریده است
 شماره عده که بپاکه هفت است
 می شود سی و پنج که عدد تماشی کرده است
 میرزا براهم — قاعده حمام دام
 پر و زخم — قاعده چهارم تقیم که عبارت
 از قدمت کردن چند عدد غیر خرد عدد
 و دیگر بطور مساوی یعنی برابر شلا ما
 شش نظر طفل استیم و طیب و چهار دان
 سیب داریم میخواهیم میان خود مان
 بخور برای قدمت کنیم هر نفری چهار تا
 پر میس از هم مشو و طیب و چهار پس
 بیست و چهار را به شش قدمت
 ساده ای تقیم بگنیم هر کی چهار میس
 میرزا براهم — افرادی که از افراد پیش
 روی تی سفیه باشد حالا دم شد شکاره
 مخصوص کردند و نهادن بخورند
 طویلی بچاره خسرو لله گفت برای شیرین
 و خاور حکایت نقل کردید برای من هم

از شدت غم خود را بیان چاہندخت
و خفه شد خوش بسلامت هر جوت
کرد و بر قلای خود مرده آور و فائدہ این
حکایت آنست که دشمن هر قدر ضعیف
و تحریر باشد از کروکیدن غافل نباشد و بود

در بیان زمان و اجرای آن

میزد ابهرام بهمن را پیش خواست
سوال گرف زمان چونه تقیم شده بود
بهمن — زمان بغير خلاوساً این و آن
و هنقهه باور و زهاوس ساعت با واقعه
و شانسیه با تقیم شده

میزد ابهرام — حد قدر وقت با خدا
سال را یک قرن میکویند بود

بهمن — صد سال را

میزد ابهرام — سال چهیز است

بهمن — دوازده ها و یک سال است

میزد ابهرام — اسمایی با اسمایی

عربی چیست بود

بهمن — محرم صفر پیش الاول

بریج الشاعی جمله ای الاول جمله ای شیخ

خرکوش قدی صبر کرد تا وقته چاشت
شیر رسید و شراز خشم کردنی وزنان
بهمی سود خرکوش آنسته آسته رسید
رفت وسلام او شیر رسید از خامی آی
او گفت برای نسار طلاق خرکوش نجحت
می اوردم در بیان راه شیری بار رسید
وان را گرفت هرچه لفتم آن شکار ملک
نشیدن زد بکش بود مرایم بکش و خوار کرد
خدمت شما آدم شیر رسید از شبستان
شده گفت کجا است آن شیر که نهاده
کرفته اور این شان مده تا استخاخ خود را
از موست تا خرکوش گفت بفرمایش
بانشیه روم جلو شیر فقاده تاسی خاری
رسید گفت امی ملک آن شیر در بیان
این چهاد است آمان میترسم اکریها
مرا بندان بکرید و شمن شمار اشانت
میزد هم شیر خرکوش را بندان از فته
کیا و فرینکیست در بیان آب
عکس صورت خود و خرکوش را
که در زنان واشت و یادخال کرد
شیر علیحده است که نهاده اور بندان
کرفته مخورد و خرکوش را بکار کد شد

بیجت شعبان رمضان شوال
ذی القعده ذی الحجه بشهر مکفه اند
چون محرم کند و پس بشود ماد صفحه
و در پیچ و وحشادی زمی یکدیگر
بیجت از ذی شعبان رمضان شوال
بعد ذی القعده ذی الحجه چین است خیر

میرزا بابرا - اسماعیل ماہماشی مسی
که دست پسر اقبال در یک بیجت
کدام است ؟

در بیان مفهوم اربعه

میرزا بابرا - در سالی چند فصل و ایام
بیمن - چار فصل
میرزا بابرا - که امن است از اینها
بیمن - بهار تا بستان پاییز
ستان
میرزا بابرا - فصلی چند ماه است
بیمن - شتر ماه
میرزا بابرا - آنها که اند بد
بیمن - حمل و ثور و جوزا بهار است
مرطان و اسد و سنبله تابستان ؟

بیمن - آنها را هم شکر کفته اند
بر جواهر م که از شرق آیده اور دندسر
جلد و در پیچ و در تسلیل حقی لایوت
چون چلچون قور و پس جوزا و سلطان آیده
سبله میرزا غرب پس جدی و دلوحت
میرزا بابرا - هفتیه چند روز است
بیمن - هفت روز
میرزا بابرا - اسماعیل روز بالدار
بیمن - شنبه بکشنبه و شنبه
شنبه چهارشنبه پنجمشنبه چهارم

در بیان سال

میزرا ابراهام — یکجا هنر فرد است
بهمن — سی روزگاری بیست و
نه روز است ؟
میزرا ابراهام — چرا کجا سی روز
کا هی بیست و نه روز ؟
بهمن — بچشم این کسی هر وقت که در
آخر روز بیست و هشتم میلاد ویده شد
آن ما به بیست و نه روز است و اگر در آن
روز سی ام میلاد ویده شد سی روز است
میزرا ابراهام — اول ماهما کی
عری چه روز است ؟
بهمن — پرش که هم الی اینی باز
ویده شد فردای آن شب روز
اول ماه است ؟

روز و شب

میزرا ابراهام — روز و شب پیش
بهمن — از طلوع آفتاب تا غروب
آفتاب را روز از غروب آفتاب
از طلوع آفتاب را شب میکنند
میزرا ابراهام — یکشنبه روز

پیشان و عقرب و قوس پاییز
حدی و دلو و حوت و نستان
میزرا ابراهام — سالها هم
با همها اسم دارند چه
بهمن — بی اسمها مخصوص
پژیان ترکی دارند که مثل پاهماده
و دوازده سال کهار تاز و پیو و دوون
انهار ایزیر شیر لفته آم
یقنان او و پارسی پیو عصان یکیل
بعد شیلان یونت باشد بعد انها قویل
محیل ز سالها باشد نهم در تر و ترک
پیش خاقوقی است فیلان پیلیت و قیکویل
میزرا ابراهام — اسم فارسی نهاد
پیش — آنها ایزیر نهار سی قلم آورده
موسیقی تقری و ملکی خوش گوش شمار
زین چار چونکه زی نهان آمد و مار
انگاه با سب و کو سفیدات حساب
بهار و خود منع و سکت و خوک اختر کار

در بیان ماهما

اتفاق افکار و چه قاده در دست داریم
 بهمن — تاریخ
 میرزا ابهر ام — تاریخ پیش
 بهمن — واقع شدن یک امر عجده
 خود شاه بزرگ را در دنیا پر طرت بر کی
 خود تاریخ قرار داد که از آن شاهی آن
 سال هزار شاهد می شد که آن هر کسانی که
 میرزا ابهر ام — تاریخ اسلام و شوک
 کدام حادث بزرگ است؟
 بهمن — ارسال تشریف بدون حضرت
 پیغمبر از شهر کل شهربانی که آنها بجزت
 می کویند.
 میرزا ابرام — تا اسلام از جزت
 پیغمبر خدر سال که داشته است؟
 بهمن — یکهزار و دو و نیم و نویز
 که بعد از شاهزاده این طور می نویند شاهزاده
 میرزا ابرام — تاریخ عیسویان از وکو
 کدام حادث بزرگ است؟
 بهمن — از قول حضرت عیسی
 که میلا و سیح کویند.

میرزا ابرام — پس حالا ز میلا و
 سیح چند سال که داشته؟

ساعت است و هر ساعت چند ثانیه
 و هر دقیقه چند ثانیه است؟
 بهمن — یک ثانیه برابر روز بیست و
 همار ساعت است و هر ساعت
 چهل ثانیه است و هر دقیقه چهل ثانیه
 میرزا ابهر ام — صحیح و خوب و خصیص
 بهمن — و آخر شب که در هفت
 مغرب هوا روشن می شود ناوقت علیogue
 اتفاقاً بسیار سیکوت و وقتی که آقاب
 بویط آسمان بسیار دید و نصف شود
 طرحی نامنداز شد ساعت غروب
 ناندۀ هنرخانم غروب را بصر فیاند
 میرزا ابرام — شفق و هجره منغولی
 چیست؟
 بهمن — شفق روشنایی قدریست
 که بعد از غروب آفتاب در جانشینی
 باقی می ناند و همان را نیز هجره منغولی می نویند

در بیان تاریخ

میرزا ابرام — تجدید انسان یک کل
 امر که چندین سال قبل از این در دنیا

امت آن جماعت را میکویست
که قائل و معتقد سکته نباشند
شل سلماً ان که معتقد محمد عزیز
و سیحان که معتقد علی بن ابی طالب باشند
دیوبویان که معتقد به هوشیاری باشند
سیرزا براهم — در حادثه جمادی این پسر
که روی تو شفید باد که خوب از بد
سوالات من بر آن دلخواه معلوم شود که در
ذات توانیت و خیرت بیست که پنهان
جزئی رحمت سعی کرده در همای اکثر شاهزاده
خود را فقط کرده

بمن — یکهار و شش هزار هشتاد
سال که بهنده است اینطوری نویند
سیرزا براهم — آیا میتوان سال همای
سیحان را با سال همای سلمان برآورد
بمن — بی یازده روز که از او
داخل شدن آفتاب پرچ جدی نیزد
سال میتویان است .

ملت و امت

و تعریف عامی عالم

سیرزا براهم — طویل راخونه
شوال کرد که عالم چیست و
طویل — زین و انسان اچیزی که
در آنها بیان شده عالم عبارت
از اوست و عالم قصایحی است که
حدو و آن وریش معلوم نیست
و قید اننم اول آن از کجا شروع
شده و آخرش بچاشی میشود .

سیرزا براهم — فرق ملت و امت چیست
بمن — دین زمان ملت آن گردد
و جماعتی کویند که دین و فرهنگ مختلف
و اشتباه شده اند و آنها تابع یکیست
قانون و موضع یکی باشند و با یکی
حکمدار شوند شل ملت المان که مرتبت
از عیسوی و دیوبودش ملت انگلیس که
مرکبات از ایطیوی و دیوبود شیخوه و
سنتی و بست پرست و اتش پرست بفره
و بخیان ملت روس که عیسوی و شیخوه
و سنتی و بست پرست و غیره است آما

طوطی — بعضی ستارها از خود را
دارند و بذات آن روش شنیده و بعضی می‌کند
که کشیده باشد از معلم آن دستگی نور
از آنها نیز که از خود روش شنیدی
کنند .

میرزا بهرام — آنها پیش که از خود
نور دارند گذاشتند و
طوطی — آفتاب که زمین
و بناه و بان ستارها نیز که در اطرافش
دیده می‌کنند روشنایی پیده نمودند
میرزا بهرام — آفتاب پس از هر چند
طوطی — کروی اشکل مشکل گلویه
پیش از پنج کرد است .

میرزا بهرام — آما آفتاب حرکت کند
طوطی — حلبی فرنگی می‌کویند
اگرچه در نظر ما چنین می‌نماید که آفتاب
دور زمین می‌کرده و دیگر اصلاً از جگ
خود حرکت نمی‌کند که در بیست پنج روز
دو و او زده ساعت یک دفعه در روی جهان
خود کردش می‌کند و این معنی را احتمال
فرنگی با دلایل زیاد ثابت کرده اند
میرزا بهرام — آنچه نیست از پنج

میرزا بهرام — علمی که متوجه ستارها
و آفتاب و ماه و اشمال آنها است
چه می‌کویند مج

طوطی — علمیات
میرزا بهرام — مقصود و اعلم

یافت چیست مج
طوطی نیز یافت علمی است که بجهة
آن اجسامی که در آسمان یا هواست
و پرده‌هی شیوه اشکال و عبارات داشته
باشند آنها فرمیه و دلیلیه و فردیه ای

و پیش از اینها در آنها می‌کنند
میرزا بهرام — آسمان جست

طوطی — بقیده تشریع عن آسلام
وسایر ملل یکی بجزء عالم است که بالای
سر و اطراف ماست و محیط است
و آفتاب و ماه و همه ستاره کان در
آن جا و از آن بقیده حکمی ای فرم است
آسمان عبارت از هوانی است که

روی یک هم تمام اکم یعنی جمع شده و بخط رخا
کنند کان چنین می‌نماید .

میرزا بهرام — قریغی از شنا

این ستارها از چیست مج

طوطی — و قسم کنست قسم را ثابت
و قسم دیگر را ستارگوند.
میرزا ابراهام — ثابت مانند است
طوطی — ثوابت آنهاست که از خود
نور داشته و خونکه از همین یک رسپسیار روزه
واز زمان پیش زیاده از همین دور ترسندند
با هجده سالگذشتان بخان می کنیم که از همین کار
خوشبخت شد و هجده اینکه با ستارهای سیار
یعنی کردش نشسته فرق داشته باشد
انهار استارهای ثابتیه بیکوئینیسته
انهار استارهای ثابتیه بیکوئینیسته

کردش نشسته
میرزا ابراهام — آیا عدو ستارهای سیار
طوطی — عدو ستارهای را بجز خودی
کسی نداند که از زمین دور نشسته اگر
انهار اما ریچ نمی توانیم دید.
میرزا ابراهام — ستارهای سیار
یعنی کردش نشسته کدامهاست؟
طوطی — از همیکه از خود نوزد از دند
و سیک چیاق هر کنسته و اینها
در اطراف دوینشند و روشنائی را
هم از اقبال کسی نشسته
بر قول حکماء فرنگ

میکنند آقبال طلوع کرد و غروب کرد
طوطی — چنینکه اقبال در نظر ما
پیدا شده بیکوئین طلوع کرد و هنگله
نظر ما غایب شد بیکوئین غروب کرد
و آلا در حقیقت نه غروب بیکنند و نه طلوع
بلکه از زمین در جیست و چهار ساعت یافته
در روزی محظوظ حرکت بیکنند و در زمین
بین مملکت هاعقب ام در پیش آقبال
پیدا می شود.

در زیان ستارهای ثابت

و سیار و غیره

میرزا ابراهام — ستارهای چیزی نه
طوطی — ستارهای ثابت اقبالها
نشسته که در هزار خشان نیماشند
بر قول حکماء فرنگ
میرزا ابراهام — ستارهای ثابت
چرا بضرما کوچک نماید؟
طوطی — بلکه از زمین دور نشسته
میرزا ابراهام — چند قسم ستارهای ثابت

مساوی لفظی برآورده بگویم میشود
نصف کردن شنایی دیگری نصف نهاده

میرزا بهرام — شهود تبر شاهزادی
سیار چدابت؟

طوطی — هفت است

وریان ماہ

میرزا بهرام — ما و پیت؟
طوطی — ما شل زین کروی است
میرزا بهرام — آیا ماه رسایر تبارها

عطارو زهره زین زحل هش
مرخ مشتری نبا بر قول حکمای فرنگ
آنا بنا بر قول شجاع اسلام
قراست و عطار و ز هش

شمس و مرخ مشتری وزحل

میرزا بهرام — تبار و دم واچیت؟
طوطی — خیر از رسایر تبارها کو محترم است
ماچونکه ما داشتند یک تراز رسایر رسایر داشتند
بدین تجھه بزرگ می نماید.

میرزا بهرام — حرکت ما و چه طرت؟
طوطی — دویست و هفت روز و
هفت ساعت و چهل هشت دقیقه یک دفعه
دوزین می سکردو.

میرزا بهرام — پرا ما و کاهی شل و ایرو
و کاهی شل نصف دایره و کاهی شل
کمان و کاهی طال می نماید؟

میرزا بهرام — خداست اچیست؟
طوطی — خدا استاد ایرو خنده است
که قدمت میکند زین را در دو حصه

میرزا بهرام — پنط رامی آید این است که با اطراف
که زین کردش می کند و چون ماه

طوطی — بله می وقت اعتماد مردم
این بود ولی حالا حکمای فرنگ ثابت
کرد و اندک در خلود اینها چیز کو نداشتند
میرزا بهرام — بیرون آمد تبارها

شدن ماه و کسوف یعنی که قمه شد از این بای
میرزا بهرام — خونش ماه
و کسوف اتفاب چه خبر است ؟
طوطی — کرفته شدن ماد و آفته
نمایان اقصاً غبارت از این است
که تمام پا تمی لغز آنست در قوت کی از نظر
مانند پرید بشود شدن
میرزا بهرام — کرفته شدن

چکونه می شود
طوطی — زین ماهین قمر و آفتاب
واقع می شود و اگر تمام قمر در ظل یعنی سیاه
زین داخل شد نیتواند بیچوچ کسب
نور از آفتاب بگفت تا چار یه ماه
که قمه شود و این را خوف تمام می
کویند و اگر کم شدت قمر در ظل زین
واقع شود آن تمی که داخل ظل
زین شده بنتظر ما خواهد آمد و این
خوف ناقص میباشد .

میرزا بهرام — کرفته شدن
آفتاب چه طور می شود ؟
طوطی — ماه ماهین آفتاب که که
زین واقع می شود و اگر تمام قمر جای خود

از خود رکشند این مدار و از آفتاب کسب
روشنایی بی کند پس همان قدر یکه
از آفتاب روشنایی بی کرد همان
طرف شش را می توانم دید و نسبت
بآن قطعه زیینی که ما انجاس کنیم
کیت قسمت های نصف ماه که روشن
دارد کایی شکل دایره کا هی بشکل
همان بنتظر مانے آید .

میرزا بهرام — چرا در آخر ماه قمر
دیده خیلو دور پانزده بزم تمام سیاه شد
طوطی — چونکه در آخر ماه می باشد
نه زین و خورشید واقع است ناچار
طرف تاریکش روز بزمین است بنتظر
روشن رونکو رسید و بدخته بنتظر
خی آید و بالعکس شب پانزده زین
پس از قمر و خورشید واقع است و آنچه
خف قمر که روشن است روز بزمین
میباشد این است که تمام نصف قمر
که روشن است دیده می شود .

میرزا بهرام — از حرکت ماه دیگر
چه حاصل می شود ؟
طوطی — خوف یعنی کرفته

خلاصه به علامت‌های آسمانی در بیان
این بوان خاکه سرمه شود .
میرزا بهرام — اپصیت و چه طور
حاصل می‌شود ؟
طوطی — آب از باش آفتاب
بخار شده بوا بخشیده می‌شود و بدینه
میرسد که برودت براو غلبه می‌کند
و بدینصورت خود را بشود که ما ابرش
یخ‌نامیم این کیفت را بین دو جمی
توان نمی‌که یکباره کافغذیا
کر ماس خر ابر و دی اتشی سکری
ما خشک بشود و در احالت ازان
کافغذیاری تصادم دیگر و دسر
تیرشل بخار آن که باس است لشکر
والوان ابرها را تیر سبب های
مختلف است از اجلد از خنجر است
آنها باید از خنجر و روشنی آفتاب
و ماه است که با بر زمی تابد و ابرها
بر تکمای مختلف رنگارنگ بچشم نمایی
میرزا بهرام — باران چست ؟
طوطی — اجزای بمان بخار که ازرا
ابری نایمیم بر وقت برودت برو

شود ناجاز خوشیده بضرد و نجف اش
و اقر اگوف تمام می‌کونند و اگر گشت
انقرهای خوشیده بشود گشت
خوشیده از لظر ماغایب خواهد بود
و این را گوف ناقص می‌نامند .

ب) بیان کمکشان

میرزا بهرام — کمکشان چیست ؟
طوطی — ستارهای بینیاری است
که ازین لیست سرهم و افع شده و آذین
دوست هستند باین جهت بضرد مانند
خطی غیضی می‌آینند .

در بیان علامت‌ها می‌نماییم

میرزا بهرام — برو اپیت ؟
طوطی — برو امر گشت از اجسام
مشود چند که کره زمین را از هر طرف
احاطه کرده ابر و باران
وبر قمک و باد و برق

برندگی و خشنندگی که ناکامان برجو
هو انبوکونه داشت خایب می شود.
میرزا بحسره ام — بر قصیت
طوحی — صدایی است که بعد از خود
برق واقع می شود.

میرزا بحسره ام — سببیت بر قصیت
طوحی — در کوه ارض دو قوه بر قصیت
موجود است که در خاصیت مختلفه
و تابع هم فرق نمی شود از آنها اثربری
حاصل نمی شود و هر کاه بسبی از اسباب
از مکدیده جاده شده بخوبی زاده می کند
سکدگر فرازینه بازیخواهند بدم
شوند فرض نمی ابری از زین پر خیزد
یکی از این دو قوه را مانع داشته
باشد و خیر ابری دیگران دیگر فو را
با خود داشته باشند و دو ابری در
پوار و سکدگر خواهند آور و هنوز
بهم ملحی نشده آن دو قوه بر قصیت اند ابری
جد اشده درین سو اسلکه پرونگو اینست
روشنایی که بمنظلمی آمد خود آن قوه
است و صدایی که از شکافته شدن
هو اخواش می شود آن را رصدیده نماید

مان رسمید قظرات باران می شود
و اگر برودت قوی باشد و با خرامی بزیر
لعد از اختناع ابر معرف نمی شود و اگر رود
قبل از اجتماع ابر شنا بر سر تکن شود
خانگی بخریده و دیده ایم ترک از این قطبی
میرزا بحسره ام — میدیا و مان چست
طوحی — ابر نزدیک بزین است که
پنوز بدوا بلند شده باشد.

میرزا بحسره ام — بر قصیت
طوحی — بجان قظرات رمزه داشت
که از شدت سرما به شده و دیدگر نمی
کشد به صورت بر قبزین نزول یکند
میرزا بحسره ام — با دیجیت
طوحی — بواسطه حرارت قمابش
خورشید بر جمله هوا می آن جمله را بسط نمای
کند یعنی از هم باز نشاید و همه انسا طیعتی باز
کشون شدند و حرکت دموجی دهروا
حاصل نمی شود که آن دمی نامنده بخشن
از خوار اش نمی بازد و در محلی هوا می اطراف
اتش بسط شده با دعا حاصل می کند
میرزا بحسره ام — بر قصیت
طوحی — روشنایی است در هنگام

کند ه باشدندی اند از مرد و سپاهانه زن
میرز زند و این را افسوس نموده اند از آنها
یعنی سپر صراحته میگویند خانه که در
ظل سل واقع است از صدر صراحته
محظوظی طلب بعلت قوه بر قیمه میان هی
میں میکنند و بواسطه نجف مزبور بچا
فر و میر و داماد وقت کرد که در سر
خود میں مزبور چاک یا شکاف نباشد و ا
خط نمای است .

میرزا بهرام — آیا وقت رهد و برق
و طوفان در زیر درختها و زیر سنگها
سر تیز و بناهای بنشد بودن خوشبخت
نیست ؟

طوطی — بلی، استنکام مرد و برق
و طوفان در زیر درختها می بند و سکان
سر تیز و بناهای بنشد بودن بسیار خوب
نمیکند بواسطه اینکه بدن انسان بینی
و سایندهان قوه بر قیمه را بجانک بترانه
و سیل است و اگر صراحته بر درختی با
بنایی بزند که در پای آن آدمی باشد چنان
از آن درخت یا بنای جدا شده بربدن
انسان خواهد بود که نه تنین فروبر و دین

میرزا بهرام — آیا قوه بر قیمه و برق
و میرزه پیدا می شود و چه
طوطی — بلی قوه بر قیمه در اکثر هم
میز پیدا میشود و این جسمها را واقعی که
مالش میدهند چیزی باعی بسیار کوچک
دانند شراره اتفاق را اندیشید و نمی چند
چنانکه در جای تاریک درشت کرده که
دست بمانند از پشت آن که به بر قیمه
نمی چندیده اگر لان را بر روی داشوت دیا

پاره هم زیاد بمانند قوه بر قیمه حاصل
نمی شود و چیزی باعی ضعیف را از قلکله
و کاچنکو چکنک بخود جذب میکند .

میرزا بهرام — بچشم سالم گاندن از
صد هم برق آیا چاره پیدا نشده است ؟
طوطی — چرا بچشم سالم گاندن از برق
برق یک میل آن بکفتنی و شیشه میل
و بقدر رفت برشت فرع که سران میل
بسیار تیز بآشده نشده توک نیزه .

در بالایی بام مثل چوب پیدا نهضب
میگشند و از طرف پا هم میل یک
زیخچر اسکمی می بندند و سر و کمر زیخچر را
بسیار تیز چاره که در پسلوی آن خان

فکری باید گرد و چون این بر لسان آشایم بی
 انگل نظره بزیر فهم از آمدان من آن کاه شوی
 غوک گفت راسته میگوئی من تیز در
 این خجال بودم آنون بخا طریق هم سر
 موشیش گفت مر اند پرسی بخا طریق هم
 و آن این است که رسیان در ازی
 پیدا گشتم پس آن را در پای تو و سر زیر
 را در پای خوشیش محکم سازم تا هر قت
 میل طاق است که رسیان را حکمت پیدام
 تو خبر دارد شده اذای بیرون می باشی
 مشغول صحبت شویم از طرفین فراز کار
 را بپراین و اند و در تها بانی طور ازیم
 با خبر بودند روزی موش برباب
 آمد و تا خوک را طلب داشتند عیش
 گشته ناکاه زانی چون بلا می نمایند
 از هوا فروپرید و موش را می دادند
 روی بسالا محس او و رشته که در پای
 موش بود خوک را از قدر آب بر
 اورد چون سر دیگر رشته در پای خوک
 محکم بود خوک سر نکون شد زاغ موش
 را در منقار کر نهاده می رفت دپانین تر
 از آن خوکی آوریزان بود مردان ازرا

باعث بلکه رسیان خواهد شد پارچه
 ابر شمی پوشیدن و پیاوه بردن پی کو دال
 مانع از ضرر صاعقه است .

سیر زابه ام اورین مجاہد
 من طوطی خانم هزار اقرین خوب از همه
 سوالمای من برآمدی .

سیر زابه ام اطفال را مخصوص
 میکند روانه خانه خود می شوند درین

راه طوطی از جای خسرو للخوار مسحکای
 می کند جای خسرو — حکایت نسیمه

که موشی بر لب چشم دهن کفره و خوک
 نیز رسیان آب بسر می برد روزی نوک

برباب آب اند و رای خود ریخانه در آن
 حال موش در کوشش خانه خود بزم مشغول

بود صدای خوک را شنیده بیرون نیز
 تماش مشغول شد خوک با موش طرح

آشنا مانی اند اختر و با هم دوست
 شدند روزی با خوک گفت که می بینی

و قهقهه خواهیم با تو صحبت کنم و در دل
 بکوید و تو آنوقت در زیر ای و هر چه فهره

میزه ام اوز مر از شدت بحریان آی
 و خونگای خوکا ای دیگر نی شستوی

شیرین — زین کرده است که در
روی آن ساکن است یعنی واین کرده
از خاک و آب است.

میرزا براهم — مقصود از کچ است
شیرین — که آن مکالمه کرد و در
راکونید اگر در مرکز شیخی و سلطنتی آن به
قطعه فرق نمی‌نماید و ازان نقطه همچو
لشی سطح یاروی خطهای راستیم
آن خط باز همه برابر باشد.

میرزا براهم — علمی که کرده ارض را
می‌خانند چه می‌گویند؟

شیرین — بربان فرنگی روغوانی
می‌گویند که بربان ایرانی علم معرفت
ارض باشد.
میرزا براهم — فقط روغوانی

چیست؟
شیرین — این نقطه یونانی و مکتب
از دو کلمه است که روغوانی باشد

لشی علم زین
میرزا براهم — روغوانی از چه
تعریف می‌گذارد؟
شیرین — از موقع و هوادست

میدیدند و لعله رجیب فی کتشند عجب
حالی است که زاغه برخلاف عادت
خوبی را شکار کرده و حالانه که هر کثر
خوب شکار زاغه نبود و خوب این فخر
را شنیده فریاد می‌کرد که حالا هم
خوب شکار زاغه نیست ولیکن
از شوی صلح اجتنب موشش بدین
پلاسست لاشه و هزار چیز درین
منزه ای کسی است که با غیر جنس خود
مصالحت کند فایده این حکایت
آلت که کسی با غیر خود نماید و وقتی
و مصالحت کند تا مثل خوب برشته
پلا آویجه نشود چنانکه شاعر گفت
کبوتر با کبوتر بازار کند هم جنس
با هم جنس پژواز!

در سیان ز من

فردا هی روز دیگر حاجی خسرو لله
اهوال را به کتب آورد میرزا براهم
شیرین را پیش خواسته سوال داد
میرزا براهم — زین چیست؟

پندر کتر است یا گوچتر ؟
 شیرین نه زین دو کرد و سصد
 سی و سه برازد فده از افتاب کوچکتر
 سیزرا بهرام زین ازها بمندر کتر
 یا گوچتر ؟
 شیرین نه زین پنجاه و فیم از ما به گفت

چهات اربعه زین

سیزرا بهرام سو قهای مختلف رو گلاید
 چه طور قیسین می شود ؟
 شیرن باشاده هار طرف
 و آنها را جهات ارضی گویند .
 سیزرا بهرام ای این چهار طرف
 اسماهای مخصوص ندارند و
 شیرن چرا انها را شرق
 غرب شمال جنوب می گویند .
 سیزرا بهرام شرق کدام است
 شیرن شرق طرف را نیاشنیده ایا
 طالع می شود .
 سیزرا بهرام غرب کدام طرف است
 شیرن غرب طرف را نیک نمی داند

و معمولات و مکانه و مسافت های
 هر علاقه تعریف و بیان می کند
 سیزرا بهرام تو در شیر کتفی که
 افتاب از جای خود حرکت نمی کند
 و زین دور افتاب بسی کردو ؟
 شیرن نه زین دو قدم حرکت
 دارد که هر دو صفا واقع می شود یعنی در
 محور خود حرکت نمی کند که آنرا حرکت
 دولابی گویند و دیگر دو اتفاق
 که آن را حرکت دوری گویند آن
 حرکتی که بر روی محور خود می کند و
 بیست و چهار ساعت یافته دویزند
 و این حرکت را یوسیه گویند و دین
 حالت چهاری مختلف سطح زین
 متدر جهاب افتاب مقابل شد و
 وقوع روز و شب از این حرکت
 پیدا می شود و آن حرکتی که بر دو افتاب
 دارد و همه روز و شش بیاع
 تقریباً واقع می شود سال و چهار نصل
 از این حرکت حاصل می شود و اینها
 حرکت سالیانه می گویند .
 سیزرا بهرام نه زین از افتاب

انگلیکانیکا راه آهون ربارا با رسماں از
و سطح اطاق بیان و زندگی دسته
سوزان تزویج کنند آن بیکر زندگی نویزنا
را بخود می کشند و سوزانها از زان
می باشند.

سیرزا ببرام — توکتفی زین کروشی از
اکراین طور است پس این لجه
بلند و دره های عجیب های پیشنهاد
شیرین — نسبت بالغه بیان
و پیشنهادی زین که از این
آبله بیرون های ناخن است بنده بخوا
سیرزا ببرام — محور پیشنهاد
شیرین — اکنک چوب پیشنهاد
از هندوانه کرد و بایک حیز کرد و دور
فرو ببرند که سوراخ گرد و درست از
آن طرف ببردن بیان مطهور که از
هر جایی آن هندوانه با آن حیز کرد
از این سوراخ بسوراخ دیگر پیشنهاد
قره تقاضات نگذد و ساوی باشد
چایی آن چوب را محور کویند
سیرزا ببرام — به کروی بودن زین
و آسید پنهان و لیل است بچ

از نظر ما خایب می شود.
سیرزا ببرام — شمال کدام حضرت
شیرین — در حالت که شرق را ببس
راست و غرب را بدت چپ نهاد
روبروی ما را شمال می باشند.

سیرزا ببرام — جنوب کدام حضرت
شیرین — روبروی شمال جنوب
سیرزا ببرام — در قصه این چهار طرف
چه طور نشان داده شود بچ

شیرین — طرف الای نقش شمال است
که آنرا او قات مکمل پیکانی باعث شد
می کند که نوک پیکان یا عصره در زمین
نقش بدمت شمال است طرف پائین
نقش جنوب است راست نقش
شرق و دست چپ غرب است

سیرزا ببرام — توکتفی زین در محور
خود کرد و شرسی کند اکراین طور است
پس چرا اینجا نی که در روی زین
ستخندی افتاده بچ

شیرین — سبب مقادن آن
قوه جاذب بین زین است که همه جنرا
بوی خود کشیده نگاه داشته بشل

پیشود و سایر شتر که روی این است و این
عملی انتظامی بر دلاعت است میگفت در پانچ
بهمن ما ذوق خاک داشت که زیرین بروانها
مشتعل است معاً کنروی الشکل پیشنهاد

شیرین — دلایل زیاد است یعنی
از این خله این است که گشته کرد در حال
در راه استاده باشد و از دور یک
گشته سیاپلول سرمه دهل گشته پیدا
می شود بعده کم که پیزد یکس آبره بهمه
و کل بیخ خود گشتی نمایان میگرد و
پیشنهاد گشتی که از ساحل هریاده

پیش از بحرا — افق جستی خواسته
شیرین — افق جستی آن دایره متفق شده
است که در نظر نکاره که نشسته و تقدیم
می کند زین و آسمان را او از هم جدا
می کند آن قدر از آسمان را که در
نظر ناظر نمایان و محظوظ داشت
از آن قدر دیگر که در نظر او هر فی و
نمایان نیست و این را افق جستی
می نامند .

پیش از بحرا — آیا افق بهمه شهرها
با هم موافق است ؟
شیرین — افق شهرها بین یکدیگر
مرتبی مکان و نسبت به بودن و
نیودن کو بهادر آن شهر البته
موافق خواهد بود .

می شود و آن رسی که در ساحل دریا
استاده میگذرد ای کنداول جمهور
گشته از نظر او غایب می شود و پس از
آن با دیگر پائین آن ورقه و رفته
بانمیاد و شدن پیش در کل پایین را
مرئی می شود و این یک لیل جستی است
و لیل و یکچند نیز بار دیده و تخریب کرده
که در ساحل بجزیره ای از یک بندگی
از آنها همیشه بیست شرق و غرب
بیشتر بیست مغرب حرکت کرده اند
و در آخر مردم و همان بندر رسیانه
که از اینجا حرکت کرده بوند و لیل کم
خسوس ماه است که بجهت حاصل شدن
جسم زیلان فکاهیں آفتاب و ماه نیام
زیلان مانع تابش نور آفتاب نبین

افق .

خشکی .

میرزا براهم — در چه میت ؟
 شیرین — آب شوری است که
 قسمت زیادی از زمین را احاطه کرده
 میرزا براهم — رو و خانه چه میت ؟
 شیرین — آب شاری روان بزرگ آن
 که پدر دیا هامی ریزند .

میرزا براهم — منع رو و خانه چه میت
 شیرین — منع یک رودخانه بزرگ
 از جانی است که شعه‌ای آن رود
 خانه از آنجایی رونمی آید .

میرزا براهم — دهنده یک رودخانه چه میت ؟
 شیرین — آجاتی است که رودخانه
 خانه داخل دریا می شود .

میرزا براهم — چه میت ؟
 شیرین — منع آب شیرین است
 که از زمین بسیرون می آمده بخاری
 می شود مثل آب بلاغه که در کوهها
 و بعضی بهای از شکاف نشکن با جوشیده
 کاری رو و خانه بزرگ می شود .
 میرزا براهم — طرف بالای رود

میرزا براهم — افق حقیقتی کدام است
 شیرین — افق حقیقتی آن دایره
 عظیمه ایست که قسمتی که زمین را
 بد و حصنه ساوی در باب افق شیرزا
 زیاد کی از شما شنیده ام ولی من
 از این راجح نفهموده اید که بجا فظه
 خود بپارم .

لقد هم زمین

میرزا براهم — روی زمین چه
 طور قسمتی شده ؟
 شیرین — روی زمین بخاک
 و آب قسمت شده و سخته اینکه قسمت
 آب زیاد است و خشکی کم اهداف
 مسکون میکوئند لغتنی یک قسمت از
 چهار قسمت کرو ارض محل سکنای
 چنی آدم است و تینی آب قسمت
 و یک راجح اما بعد از پیدا شدن
 امر کمالی دنیا می چندند و اسری
 و بعضی جزایر و یک تینی که قسمت
 از زمین است آب است و دو قسمت

میرزا براهم — کول حیت ؟
شیرین — جای اسماز رکی که
مخصوصاً در باخنا درست گردید باشد
پرمی کنند.

میرزا براهم — جدول حیت ؟
شیرین — جدولی عمارت از
ابجور رو و خانه است که پروردی
گردن و وریایا در رو و خانه بهم یک
ویا برای آسیاری باخ و زده اعنت
با دست آن را کند و باشند.

میرزا براهم — قنات حیت ؟
شیرین — ابجور ابها است که شفیبا
چاهه مکانده آب بخاری گردید باشند.
میرزا براهم — بلاغ حیت ؟
شیرین — آن قسم آبها که بخودی
خوازند زین بیرون می باید پیش
هم پر سیدید و لقمع.

در تصرفی رومی نزدیک

میرزا براهم — رومی نزدیک چه طور
نقیم شد ؟

کدام است ؟
شیرین — طرف بالانی رو و بجای
که به شفیع تردیکن بشود .
میرزا براهم — طرف پائین رو و

کدام است ؟
شیرین — انجانی که تردیکن باشند
میرزا براهم — طرف راست چیز
کیک رو و یک نهر کدام است ؟
شیرین — در حقیقی که آدم در رو و خانه
رویش بخواهی آب باشد یعنی رو بانه
صرف بگند که آب باخچار و ان هست
طوف دست را شش راست و طوف
دست پیش را چپ کویند .

میرزا براهم — در یاد حیت ؟
شیرین — آب بزرگ است که اطراف
خشک احاطه گردید باشد مثل در یاده
و در یاده کوچک ای و ان و امثال آنها
میرزا براهم — است خوب حیت ؟

شیرین — جای کودی است که آنها
کوکمای بزرگ سرای آسیاری با غلات
وزر اعنت و یا تمیز شنیده با عمل ای و
ماهی درست گرده از آب پرمی کنند .

گردد زین پیش قدمت با تقدیم شده باشد
شیرین — پیچاب دیگر پیش قدمت
شل اروپا آسیا افریقا آمریکا

استرالیا یا اوکیانوس
میرزا بهرام — در گرد زین چند
دولت یعنی سلطنت دپادشاهی
و جمهوری است چه

شیرین — تخلیق شخصیت و شیوه
و اکردن موقع خود پسندیده قصیل از اهالی
یا چکوکی مملکت های تو اعلم عرض کرد

در بیان قطعات بزرگ

در همان

میرزا بهرام — در باب آرایی
فرنگستان بعضی معلوم است بلن بلندیده
شیرین — اروپا کو چکرین قدمت
پنجاه شد و نیا است اما اهلی انجاز سایر
قطعات و نیا تمدن از لیعنی با تبریت
تر است خاکش حاصل خیر و هوای
لطیف مردانش در علوم و مسائل
ماهی و باین چشم ترجیح دارد بزرگایم

شیرین — میکت حساب رهی زین
بیو قدمت بزرگ تقدیم شده و آنها را
خشنکی می کویند.

میرزا بهرام — خشنکی چیست ؟
شیرین — قدمتی از گرد زین است
که آب در یا اخبار اختر فته باشد.

میرزا بهرام — در این وقت

خشکی کدام مملکتها واقع است ؟

شیرین — خشنکی قدیم یعنی دنیا می
قدیم مملکت اروپائی فرانستان

و آنکه یعنی شرق زین و افریقا

یعنی منصب زین در آن قدمت دیگر

و دنیا امریکا موجود است که مانیکی دنیا

یا دنیا می تاز و می کوئم چونکه نزدیک

سچار صد سال است پیدا شده

میرزا بهرام — یا فیما قطعه

دیگر ندارد چه

شیرین — قطعه دیگر هم واروک

آنرا استرالیا و یا ہولند تاریخ میکنند

و چندین هزار خبر رهه باشی دیگر تیر

در دریا یا صحیطه است.

میرزا بهرام — پس در زین صورت

و سباب ساعتی هار او را این شهربازی
 می سازد
شما فی تخت کاهش سلاسل بسیار
میرزا ابراهام قطعه آسیا چه بخواست
مشیرین بزرگترین قلعه دنیای
قدیم است از رو پا و آفی بینا روی هم
رفته بین استقدر شیخ باشند
در آسیا کند هم برخی میوه های شیرین
لطیف ندید و در ختمها و علوفه ای هم
سیاه زیاد معطر و محتد ان طلا
و انتشاره داشت و مس و سرمه
و منکهای جواهر از یاقوت و الماس
و قیصر و زر و لعل و محمدان فقط
وزیرخان و سایر معادن دیگر و مرمر
و مرجان از دریا و وندان فیصل و
قمه و چاهی و ادویه های معطر و
مرغهای رنگارنگ و آبهای کوارا
زیاد است اهالی این قلعه آنها
که در سمت شمال ساکنند بیند
پوست و آشایی که در سمت صوبت
و ستنده کند هم کون میباشد و دیگر
پرورش و معروف نیست قلعه ایران

قلعه از دین در فرنگستان گندم
 و هر چور میو با علی می آید بعد میان
 از قبیل قلع و سرب و آهن و طلا
 و نقشه پیدا میشود اهالی آن بیند
 ولی در سمت چوب گندم کون میشند
 دولت های پرورش معرف فرستگان
 بنو تو رو و زمای تخت پر درست کوکم
 و اینهارک پایی تخت شش کون پهار
 انگلیس پایی تخت شش لندن که پر
 ترین تخته های دنیا است
 روس شجاعه هش پطر بوری
 پروس شجاعه هش پر لون
 هنولاند شجاعه هش آمشردام
 فرانش شجاعه هش پاریس
 بلژیک شجاعه هش پر کیل
 باور شجاعه هش شنیک
 اوتریش شجاعه هش دین
 ایتالی شجاعه هش روما
 یونان شجاعه هش اتن
 آسپاناس شجاعه هش ماڈرید
 پورتفال شجاعه هش لیزبون
 سویس شهربزرگ شش پنجه کسلات

سیرزا بھرام — افریکا چه طور است
 شیرین — از آسیا کو چکرو
 از اروپا نزد کتر است پس از کشید
 اهلی ان اثر سیاه خاصه است
 که از زنگبار هستند مردانش در
 تربیت از سایر طبقات کتر است بیان
 و صحراهاي زمادی دار و شیر بیرون
 پنهان ندارد که کدن جایش فیل
 میخون و حیوانات بیان باشند و یک
 زیاد است شتر منغ منغ مقاول
 لق قراقوش طاؤس طوطی
 پیدا می شود و آسمانی علی اعلان
 جور میو و جاست علی می آید محدث طلا
 والماس و پیروزه و بعض عادت
 و یک نیز هست شتر و دو لمبای
 معروف افریکا مصرا که شکار شد
 قاچره و قوش مراسی یا ماروک
 الکرمی که در دست فرانسه بود
 صراپس دست عثمانی است
 زنگبار نوبی دامنه ایسک که کشت
 انکلیس است دپاره قبائل مختلفه
 سعی در و دارو

شکارهش طران بهمه هر بستان
 که در دست عثمانی است و شهرهای
 معروفش نکه مدینه و مین و کربلا
 مشهد و مدفن امام سیم حسین ابن
 علی ابن اپطالب و بعد او و بخت
 مدفن جنایت امیر المؤمنین ع در
 انجاست و دوست افغانستان
 تخت کاہش کابل ترکستان
 که حالاً بصرف روس افتاده و
 شهرهای معروفش خیوه بخارا
 خوقند تاشکند سمرقند مندیجان
 که قیمت زیاد است دست انگلیس
 است و شهر بزرگش کلکته است
 صن که دولت پس از بریتانیا
 کروز نفوس دارد پایی جنگش
 چین را پون پایی جنگش بد و بهمه
 مملکت پیغمبر که در دست روسیه
 است و شهرهای معروف انجیانو
 ایرقت کے سیباشد دولت
 پیرمان و آنام و سیام و بعضی
 حکومهای کوچک و بزر در قطعه
 آسیا است

دولت مکسیک و چهارمی کو لوئی
و چهارمی رجایی باتاتا و تراکوبان اکوتا
پاراک تلاتا اور ونک پرس سالاد
لئوی شیلی پاتانی و چهارمی رجایی
دیگر و امیر اطوروی بر ازیل و نیز مک
پاره بسیار بزرگ سمت شمال
یستگه زیاد است اخیلین است
سیزابرام — قطعه او سیانی
چیست ؟

شیرین — قطعه پنج زیاد است
که در سمت جنوب که ارض واقع شده
بجز از پند و شمار استندن جلد پنجم
بزرگ اینجا استرالیا است که با هم
دیگر بولند جدید و قلمبک جدیدتر
کوئند در این جزیره مردمان خوش
و سیاه زیاد هستند محصولاتش
برچ و جوز مندی و درخت نان و
ومسوه و آبتوس فیشک و ارجان
و سیحک و جوز بیان رنجیل نان کافور
و نیمه معدن طلا است سرب هم
پیدامی شود منع خانکی و گیو تمکه
پیدارند این جزیره دست انگلیست

سیزابرام — اهر کا حمودت
شیرین — امر کارا که دنای جدید
در سال ۱۸۹۷ هجری که تیستون کو نوب
زنده کا پستان لعنتی ناخدا روی
شسته بود پیدا کرد از آسیا
بزرگ و خاکش حاصل آور است
محصولاتی که در سایر جاها موجود است
اجاعل می آید که نسخدم مصری دیک
چیز دیگر که مانیون می کوینه از
ماکولات عمد پویی آنولایت بک
چیز است که قاقاوی کویند و از
شکولا که چیزی است قهوه مانند است
می کنند شکرتناک و این مکفر
و غیره زیاد عمل می آید کاوساله و
پوستهای اعلی پیدامی شود سعادت
طلا و نقره و الماس و لفظ زیاد است
صر و آرید هم پیدا می شود سیست زنی را
هم از یکنی و شنایان و نیا آورده
بچشمین تنبک اورانک اهالی قدم
انجاشن متر قرم است ولتها و
شهر را می سروفت انجا امازی شهر
بزرگش و شکنون نیپولورک

کوہ آب مون سمنی موں
بلان او ٹیپ و زور
آسیا

ہمالا کے درمیں

بوخادا در چین

لیجان در شام

طور سینا در فلسطین

ارارات در این زمین کے اندر
دانگی باشد و ما و ند در مازندران
النسرز در قفقاز
پس آدم در سیلان ہند

کیوار کوش اور ال در کیمی

در اف تقا
جبال القمر و اقلاس
در امریکا

یمزرا براہم — دین آہان کے
فرختان چیت ہے

شیرین — میسمی سنتند یعنی بھرت
یسمی علیہ السلام قائم نہ لیکن یہودی
یعنی موسوی و شیعی و کی شیعہ دین
ہائی مختلف یہ پیدا می شود۔

یمزرا بھرام — دین ہاہل آسیا
چیت ہے

شیخین — سی شیخی پرست
یسمی یہودی و چند ادیان دیگر پرست
پرست از ہمہ زیاد تر است۔

یمزرا بھرام — دین اہل فریکا چیت
شیرین — سمنی یہودی کی شیعی میسمی
اما سمنی از ہمہ بیشتر است۔

یمزرا براہم — دین اہل امریکا چیت
شیرین — یسمی زیاد است آما

بت پرست و یہودی سارکم
نمزرا بھرام — کوہ سای بزرگ
و نیا کھنگ است و ارتقای عینی بلندی
انہا از طح دریا می چیز طبیعت مترقب است

شیرین — در اروپا یعنی اعظم فرختان

اکوکاچا

در او رو پا

مون بلان و مون روزا

وبیسرن و بمناره

میرزاپرام — رو خانه ای شود

دنیا کد اهم است؟

شترن — در فرمانستان قلعا

که اسم دیگر شان آن است طول آن

از نیم تا دریای خزر که ما دریای

حاجی ترخان می‌کوئیم بجا فست

دانپیا و نامی

بدریایی سیاه ۴۴۴

دوون بدریایی فربود ۲۲۲

اورال بدریایی حاجی ترخان ۳

روون از کریم تان بدریایی ۱۱۶

سون از شهر ما یعنی شش بدریایی ۹

طیبر در و بدریایی سفید ۲۱۰

تمس از لندن کذشته بدریایی ۱۷

نو از دریاچه لا دوکا بپلچه پوش دیگی ۱۱

ورسا

در امریکا

آمازون بدریایی صحیط ۱۰۰۰

پیسی سلسلی ایضا

وسکا برداوا در شیملی ایضا

نواوا در مکسیک بختی

سیر زابه سرم — مر جا شیرخ خام

افرین شیرین خانم بعد بمن بایش

خواسته شوال کرد این خصال بد

و کرم و آشناست از ششم که کیم یاد مان
و صاحبان نیک مخلوق نیست
و پر خات کشید.

که باید از صاحبان آن نهاده کرد که کل امتا
بمن — اول کسی که حق نعمت را
نشناسد و دویم محبت خشم کرده است
غذار و مکار باشد همارم در نوع کوچه
خشم برو او برس بر عقد شفایل باشد
ششم بی حیا و بی شرم باشد

درینان پنهانی

پیشتر احراام از پیغمبر نبی کرد
و درینانی انجیده باور نداشت بیان کن
چه ویراست سنت آنک از دو خضر
مریک است یکی را قاتل یسیم و دیگر
را اسید کار بون این عینی حامض شد
تی لو پیش که جزئی از اجزاء بود
وقتی که سنت آنک را در گوره با
می پزند حامض کار بون از آن جدا
شده بسته و هوا می شود این است
که اگر آب روی آنک سخت بزیر
از هم باز می شود و یعنی که آنک را
با حاکم مخلوط کرده درینها با چکار پزند
چون حامض کار بون را اینه و از هوا
بخود خذب نمکن بآن خوده دو
باره بحالات آنک آمده مثل نمک
می کرد و وقتی کیم کل آنک را بکار

بیشتم حسود و بخیل باشد
ششم بی سبب در حق مردم بگمان شد
نهم خوبخواه و خود پسند باشد
دهم بد عمد و بیوفا باشد
یازدهم از آن شش خصلت
نمیکن که باید انسان از همار اخذ کند
که اهانت است چه

بمن — اول کسی که در وستی
پایدار و باوفا باشد و دیگر کسی کیقدر
نیکی و احسان را بداند سیم کسی کی به
صاحبان هم و هنر حرمت و تربیت
لند همارم کسی که از کروغ و فرق و
بخود چنین کند بچم کسی که در حالات خشم غصب
خود را نگاهدارد ششم کسی که با شرم
و حیا بوده عیب جویی از مردم ننمکند
ششم کسی که قدر اعده ای انجاوت

میرزا بابرام چنانکه را پیش
 خواسته سوال کرد اساس پولهای
 ایران کدام هم بول است ؟
 چنانکه اساس بول دولت
 ایران بر تو مان است :
 میرزا بابرام از خدف سکه نیز نند
 چنانکه از طلا و نقره و سس :
 میرزا بابرام پولهای طلا پنجه
 نوع است ؟
 چنانکه پولهای طلا یک تو مانی نخواهد
 دو هزاری است یک تو مان من مجاور
 ده صاحب قرآن است پهزاری
 پنج صاحب قرآن است دو هزاری
 و و صاحب قرآن است .
 میرزا بابرام پولهای نقره که داشت
 چنانکه پولهای نقره یک صاحب
 که بست شاهی بول سهاده شد
 و شاه آما و که دو شاهی بول یکاه است
 و پنج شاهی که خیاهی سه هشت
 دشابی مفید که دو شاهی بول سیاه
 پولهای سه بهم یکشانی و نیم شاهی است
 میرزا بابرام دینها جسته ؟

می بردند ماید ایدا خاک و اخلنگند
 بلکه ریکت داخل گشند اگر ریکت
 رو دخانه باشد بهتر و حضرت
 ریکت یک حصه آهات خالص و
 خلی بهم گشند و گفتة بماند که ب
 بضم مخلوط بشود باز بهم زده بکار بیند
 منعقت ریکت آنست که بواسطه
 ریکت خلل و فوج زیاد در بنای
 هر قبور یمیزد و آهات که در همان
 بنای بکار رفته حامض کار بوفی راز و قدر
 و همچنان خود جذب یکن چون لکه
 خلل و فوج یعنی سوراخهای اتو
 زیاد و اردو و همان مل آهات نموده
 سخت و محکم می شود شل سنک
 که بسیج سرتیان اژدها نیکند اما اگر
 بچاهی ریکت خاک را داخل گشند
 خندان محکم می شود .
 میرزا بابرام آفرین پرویز خواه
 خاطرت مانده .

و بیان کنید

جهازگر و نارخودگر بول
موجود نیست آما در این زمان و قیمت
هر کیت صاحب قدر ایست و زمان
قدیم کیت و نیاز عبارت از یک شوپان
طلای آن زمان بوده .

در پیان فرهنگی ایران

میرزا بهرام — مأخذ وزن ایران
چیست ؟
چهازگر — مأخذ وزن ایران هفت
له و دینه شهر بای ایران بیکت قراز
و این شفال صیر فی میکوئند که
سوای شفال شرعی است یعنی
صیر فی چهار و انک است و هر چند
شفال خود و هر خود چهار کشند مات
پس کیت شفال صیر فی معادل شیخ
چهار خود است و یک شفال شرعی
بچه هشتاد .

میرزا بهرام — کیت من چه
شفال است ؟
چهازگر — فرهنگی ایران بسیار

مخالف است و هر شهری کیم ملحد
است آما مشهور من تبریز است
و در اکثر شهر های ایران معمول است
و در تبریز آن را من هشت بعیا سی کوشید
و بحکای شفال ششصد و پانچ شفال
است من و یکم در تبریز نهاده شفال است
که اسم دیگر شیش من جدید است
در محمد غفاران با بعیا سی تبریز
ولیعده ایران معمول شده من تبریز
و دحمد سلطان خازان بنای شده
و تبریز کندم وجود نان و کلوشت فیض
روغن و بیخ هر جو دیوچات خشک
و تر را با من جدید تبریز شفال خیر
و فروش می کنند آنقدر و شکر و اوچ
چات و بتنا کو واشال آنها را با من
تبریز که هشت بعیا سی باشد شیش زبان
من نه بعیا سی ششصد و شصت شفال
است خرد و فروش می کنند و در
وار ویل و ساوجیانع و ارومی من لای
مخالف است .

میرزا بهرام — کیم بچشم قدمت
نقیم کرد و اندیج

مشه
عجمی بقصه
بیت شفرا
ایت

چانگیر — قیراط معادل چهار کنون
و نیم است بست و دو قیراط یکشنبه
است جواهر کسب با برآباقیراط
خرید و فروش میکند.

میرزا براهم — هشت چیت:
چانگیر — در هم در مملکت عثمانی
مسئول است نیم شفاف یک درهم
میرزا براهم — چون وزنهای عثمانی
کاچی در میان تجارت محال شوی
با آن جهت انبار ایشان را یا در داده یا در
حال بمن میان کن پسندیدم که اسک
وزن عثمانی چیت است.

چانگیر — اساس داشت و زدن
عثمانی احتداست که او قیمه یافته
می نویسد.

یکشنبه معادل چهار صد درهم عثمانی
یک درهم جهاد و آنکه است یک لک
چهار قیراط عثمانی است که بر قیراط یک
خود ایرانی است یک قیراط چهار
کنون است یک شفاف عثمانی
قیراط است که یک درهم و پنج پائده
یک پامان عثمانی شش چیت است.

چانگیر — در هر آن محل قسمت هر
قسمتی را سیمی کویند آن در تریزو
اکثر جاهای افریبایجان نصف یکم
نیم من و نصف نیم من را یکچارک
و نصف چارک را سیمه نصف یکم
پونزه و نصف پونزه را هفت درم
و نصف هفت درم را سه درم کویند
میرزا براهم — پو طوکر و آنکه که در
میان هر دم شهور است چیت است.
چانگیر — این هر دو وزن روشن
است چون بعضی چیزها از قبل یکجا
ها هن و سه و غیره از رویه
با ایران میباورند با آن جهت در این
این وزنهای استادول است یک پیش
چل کر و آنکه یک کروانکه بشاد و
بشت شفاف ایران است هفت
کروانکه است و چهار شفاف ایران
مطابق یکم تیرز احست یازده دیگر
و هم شفاف مطابق یکم جدید است
یعنی هزار شفاف یک شفاف روس
بست و دو خود ایران است.
میرزا براهم — قیراط چیت است.

<p>از کجا است</p> <p>جها نیکر — یک ساندویچ است</p> <p>مکعب تقاضیر شده که با درجه سرما کرمایی فراتر در چار درجه کرده بودن یک گرام است</p> <p>میرزا بهرام — مکعب یعنی چه؟</p> <p>چهانگیر — در عرض و طول و عمق برابر باشد مانند یک چین تخته زرد</p> <p>میرزا بهرام — فرع چیست؟</p> <p>چهانگیر — در جهانی ایران مثل وزنهای ایران مختلف است هر شهر یک فرع مخصوص دارد مشاهده هر ان و سایر حسنهای ایران فرع شاهی متداول است در آذربایجان فرع بیزی معمول است که تحقیق ده یک از فرع شاهزاده زاده تراست در فرع استرا با دون و خراسان با اختلاف است.</p> <p>میرزا بهرام — یک فرع را چند قسم نقسم کرده اند؟</p> <p>چهانگیر — یک فرع چهارچار ک است هر چارک دو سیمه و هر سیمه</p>	<p>یک قطار هم حقه است یک چکی</p> <p>حصه از قطار است آن از سال ۱۹۶۱ در کل مملکت غداشیت و وزن فرع فرانه را استعمال می کنند.</p> <p>میرزا بهرام — طول چیست؟</p> <p>چهانگیر — طول وزن هند و شاکت یک طول محاول و مشقال ذیم است</p> <p>یک رطل هند و ستان چهل طله است.</p> <p>میرزا بهرام — او تر چیست؟</p> <p>چهانگیر — او ز وزن فرنگی است</p> <p>یک آونز محاول و مشقال نیم</p> <p>میرزا بهرام — مأخذ وزن فرنگی چیست؟</p> <p>چهانگیر — وزن واحد فرانه</p> <p>گرام است هزار گرام معاول یک کیلو است که من فرانه است</p> <p>چهار کیلو و نیم معاول یک مشقال ایران است یک کیلو مطابق ۲۱۶ مشقال ایران است.</p> <p>میرزا بهرام — مأخذ وزن فرنگی</p>
---	--

محاول چهل هیون متر است و حکمای
متقدیین بلت اسلام دایره فربود
را باشت هزار فرنخ که فته آن و هر کیلو مترا
فرانسه مطابق نجعه از تراست پس از
چهل هزار کیلو مترا تقیم کنم به فرنخ
پنج کیلو متري آیا که عبادت از نجعه از
متر است شر حساب فرانسه است
چون چیت و بعضی پارچه های عیری را
از فرانستان میاورد باشد
این حسابها و تبریز و بعضی هر را
متداول شده

میزرا بهرام — آیا یک مائده حکم
ی صحیح بیت که بهم این حساب هارا
او میداند و در خاطر خود نگاه دارو؟
جانکر — چرا مأخذ صحیح و درست
شر فرانسه است به لان اکثر دول
و مل این اندازه را بقول کروه داشتم
میکنمند :

میزرا بهرام — دلیل صحیح آن
چیست و حساب و تقیمیش بچه
فرع است پنج
جانکر — دلیل صحیحش بعد عرض

و وکره و هر کره و بجهه پس بک
فرع شانتزه کرده است که معادل شنی
دو بجهه باشد .

میزرا بهرام — در میان تجاریار و
د مترا و شهور و متداول است
پس اینها چیت ؟
جانکر — یار و اصحاب انگلیست
و معادل چهارده کره شاه است .

میزرا بهرام — یک فرنخ چند
جانکر — یک فرنخ ایران تخمیناً
چهار هزار و چهارصد فرنخ بجزیره است
اما در عماکی بیزیر یک هشم موافق
بیت بترین است که بحساب تر
فرانسه جواب عرض کنم بحساب
شر فرانسه یک فرنخ حقیقی پنج هزار
متر است

میزرا بهرام — از کجا معلوم است که
این حساب تولد است باشد ؟
جانکر — از انجا که تسعیت حکمای
فرانستان دایر و غنیمه کرده زین را
چهل هزار کیلو مترا سب کرد و آن که

تویی خوپیا ویسان کو لاما واشال لان
اقناده غرق پیشوند و رس مخصوصی شباها
کفتام حال آنمار این بن چیان بن چی
جهانگیر شما در در سهای پیش
فرموده این عادت که از قدریده
میان مردم معمول است که غرق شده
کار اسرار زیر نیکنند که از شکسته
بیرون بیاید و بینه و سرشارانهای
مشترشند و پاره معابجه های فایده
می گشتهند که از غرقی فوت نشده باشد
همان معابجه سبب فوت او میشود
میرزا بهرام — پس غرق شد کار از
چکونه باید معابجه کرد چی
جهانگیر کسیکه در آب غرق شیوه
خواه طفل یا شد خواه بزرگ حتی طوری
 بشود که نفس او قطع و بینش او رختر
اقناده باشد باز امید حیات
بست و بنا یاد از او قطع امید کرو
بشر طیمه معابجه های آئیه را در حق او
بعمل آورند اینهای شهود فرستن
که بی خبریه کرده اند که بعض اشخاص نه
ساخت بعضی نه ساعت پاره ده

منکم حاب و قشمیش این طور داشت
که یک مترید و قتمت تقسیم کرده هر
قسمتی را دیگر کویند لیعنی ده یک
متر و هر دیگر کویند لیعنی همه
یک متر و هر سانیمتر را بده تقسیم کرده
هر قسمتی را سلیمانی کویند لیعنی هزار
یک متر پس یک متر عبارت از
سانیمتر است .
فرع معمول بجز مطابق است با ۱۲۱
سانیمتر فرع شاه مطابق با ۱۰۱
سانیمتر عونه مطابق با ۹۵ سانیمتر
ماروا مطابق با ۹۱ سانیمتر
ارضیین روشن مطابق ۱۱ کره شاه
است و معادل ۱۰ سانیمتر
سه ارشین روشن مطابق یک
سارین روشن است

معابجه غرق شد کار در آب

میرزا بهرام — در آب معابجه نیکه

چار ماه پیش معاجم بنا نماید و مدت زیاد در اینجا باشد که چنانچه از قدر معاجم کنند
و خدمت نخست پنجم محل معاجم که در غرق را خواهند
داد امی کنند بناید زیاد کرم باشد
با درج سایر تقدیرات از درجه و پاره و مثلا
درجه کافی است و در معاجم بنا نماید تحلیل
بشو و بلکه اینسته استه و پنهان و
ترتیب معاجم باید کرد
ششم چنینکه غریق دارای آب در آرزو
باشد فروزان او را به پسلوی راست خواهند
و از پیشانی او گرفته سرسرش را
اندک لطیف پائین کن که کوه و آه
دهن او را باز کنند و اگر این از
بنی اودا خل شکمش شده باشد
پسولت بیرون بساید و برای آنکه
آب پسولت بیرون بساید و باشد
و فرش سر غریق را بجا فاید که اندک
از بدنش پائین تر بشود بلکه از دهنه
در هر و فتحه زیاده از ربع دو قیچی باشد
بان حالت ماند و پائزده ای بیست
دفعه عضوین مذکورین هر طوکه هر گشت
کروه به عنای در حرکت پیدا شد و داد

ساعت حتی سه روز در میسان باشد
مانده اند و بعد از معاجم زندگان

طرق معاجم

اول کمک در آب غرق شده قدر
قطع کشید و پنهان شد از حرکت بازیسته
نماید حکم نبوت او کرد بلکه آن حالت
برآمود آن ظاهری باید گفت کمک
طبیب نیت فوت شدن یکنینی
را این تو از تشخص بره که اینکله جسد
متوفا متعفن شود
دوم کمک سُرخی چشم در بودن
آن برگشته باشیا یعنی صور
و سرمه ای بدن و درین می پوست بلکه
یکه وقت علامت نبوت حقیقی نمی شود
یکم کمک در آب غرق بشود یا پوچه
مانند در جانی افسوس قطع شود
ماه ایمه اثر لختن در بدن او ظاهر
نموده باید صرف نظر از معاجم کرد
چه اکه بعد از پنجاه ساعت معاجم نداش
شدن غرق شده کان زیاد درین شده

بخل خود باش رساند و بزروعی الباش
راد او رده و نش را شک کرد
پیرین پیشی یا یک احرامی بوسانند
و سرشن شب کلاه پیشی مگذارند
و آنسته در روی شک پیشی یا کاه
خوابانند ده و برو لیش لحاف
پیشی یا تپیه بکشد

و هم یک دو فتح غریق را طرف
راست بخواهند و پرای اخراج
کردان آب از پیشانیش کفرته
سرش را آمدک پائین بکرند اگر از
شکم غریق آب باف ما مواد غذیه
بیردن تیارید نمودور را مگر کردان
عیشت است آما اگر فقط شیشه به ملجم
چیزی بیردن پس اید و صورتی که به
صعوبت جاری نشود ما انگشت و
یا قلم مو و امثال آن بگلوش بروه
جرمانش را استهیل بدینه
یاز و هم همین که غریق شروع کردیں
کشیدن عملیات یعنی معاجلات
مذکور را فوراً باید ترک و بحالت خود
گذارند اگر چنان و هم او بسته شود

وقتی توافت کرده باز شیخ غرب را شرع
پالیس دن گشند و بهین صورت
چند و فتح تکرار لازم است و بالات
مخصوص یا بواسطه لوله گاشتنی
یا امثال آن از وین خرق بگذاشند
بدمنه مضمون در انسای معاجله مسطوره
غوق که زماده از عیک و قیمه نباشد طول
بکشد پائین شکم و دو طرف سینه
غیری را باید اینسته و نوبت
پائین بسیار اماش د اوین که نش
کر و غصوین نمذکو رین هر طور که حرکت
کرد همان طور باید اعانت بر حرکت
او گشند ششم در حالت اجرایی
عمل نمذکو و بعد را زان خرق را به
کلیمی یا نهدی اگر نباشد میان کاه
ما علف پیچیده با قضاای موسیم یعنی
اگر برو اسد داست یلو و الکرم
است خفف تر پوشانیده تا بردن
بخل خوابی یا مصلحتی مسروشیه اور
از سایر اغراض ایش قدری بگذرد
لذارند و سرشن از اذار گذارند
ششم غریق راحتی الامکان نزد

یعنی با درجه سالمندی از جهاد و بجهاد کرم کردن وجود غریق و شفقت نمودن
او درین اجرای تدبیر لازمه نبوده اند
زیرا بعیض بازوها و استخوانهای بکرو
روی قلب و گف پا و لفسته
ربابا پارچه فنازیل شی باشد مانند و
اگرچنانکه ساتقا ذکر شد در روی بینی
جانمایی بدن غریق آب کرم در میان
ظرف را کرد ایند لذت ممکن نشود دی
بهان پارچه فلافل جای کودی معده
و پسلو پایی جسد را شکم و روی کرده
پا اولاد کنند

پائوند هم اگر در حالت غرق از جهات
محسوس شود به و لذت کردن بطور
منبور و بدن او را کرم کردن باید ملا
بکشند و همان که دیدند میل تنفس
دارد آن کارهای کافی هست سهولت تنفس
و حرکات طبیعی غریق پیشود باید
ترک کرد شاستر زده همین کارهای
جات بغیریق آمد و شروع به تنفس
کرد و ناصل با استفاده نکند و شدای اینکه
نه مو بکوئی او اشاره و کرد و لقمل

نمایند زور بازگشته بلکه پا پارچه
اگرسته آنسته بازگشته و برای اینکه
دوباره دسته نشود میان دندانها
بالانی وزیری او یک پارچه کرم باس
با تحفه نرم بکار نمود
دوازدهم در انسای معاججه غریق بر
کرم کردن جدرا و میان تبری یا شیشه
یا ظرفی مناسب آب کرم بر زمزمه
از روی لحاف سینه و زیر شکم
و استخوانهای کمر او را اگر کم کشند
کودی محدوه وزیر لعله را زیاد نمایند
جاها دیگر بواسطه ظرف مزبور باید
کرد سیزدهم برای کرم کردن
بدن غریق هر چه زیری بکشند یعنی
ندار و دوی با قصاید موسی باید
حرکت کشند یعنی الکترو کرم کردن
باید بدنه غریق را زیاد کرم کنند اما
در هر ای سر خاصه وقتی که آب
بده صبح بستن بر سر باید زیاد تر
کرده کرم کارهای ایام پیش قوت غمبه
در وقت پیرون آوردن از ابتدای
زیاده از سی پونی درجه کرم میشند

و سر آن به این مقدمه غریقی داخل نموده و
لو لمه چوپو ق دو قیم را که خالی است می‌شود
بچوپو ق اول کرد از سر آن چوپو ق
خالی نوت بکشند که دود چوپو ق به
بطن غریق برو دو این دو میدان
هر دفعه یک دو قیمه باشد طول بکشد
آنانها یک کم غریق زیاد و رونم بکند
دو میدان تیون در هر بیان ساعت
یک دفعه باشد تکرار شود تا سه جهاد فضمه
و هر دفعه که دو میدان بکشد بطن افضل
غریق را از بالا به پائین باشته آسته
باشد عالش بدریش و هر دفعه که دو
را میدانند با حمال اینکه می‌باشد
برودهای غریق زیاد شود یا دود
شده باشد با یک حقنه یعنی اما الازل
آن لازم است

بیشترم بعد از انکه حیات غریق عود کرد
در رخت خواب گرم بخواهند و یک
دو ساعت بحال است خود شرک ندانند
اگر چهار غریق در حالت زردی می‌باشد
خواب شروع بر نمی‌شوند بکند
و من کام میدار کردن بلایا فاصله

در استقرار غریق او بکشند هفدهم قبل
از انکه عقل و هوش غریق بجا باشد
خود ساید و اس شعرا و بلیدان خوش
را بهم رسانند بنایا بخوردش سخنرا کی
بدریش معدن ایرانی قوت پیدا کروان
او بدریش غنیم قطعه غریق طاوی
یا غریق کاف فور و از ملسا یعنی آب
(او غل اوقی) و ازو گلوان بچکاند
نفاید و نهشت
بکشند اگر شکم غریق یاد و نور کرد
باشد ما آن نیم کرم اما اگر نمود
و بابت اماله یک قاشق اس خود را
نمک و اخل نمایند

نوزدهم پر کاد در حین اجر کی
محاجات من در جهه فوق در ظرف
نیمساعت اثربیات در حالت
غریق شاپد و نشود و طبیعت بیهم
حاضر شده باشد آن وقت از مقدمه
غریق چهار دو تیون یا دو و نیم کو بمنه
و برای این کار اگر اس با خصوص
موجود نشود دو عدد چوپو ق حاضر کرد
کو لمه یکی را با تیون پر کرده و سوزاند

چهانگیر — برای ترکیب داشت
از سرماشها وقت خوایدن و شهادا
را با صابون خوب بشورند و بعده آب
لیمو مالیس در بخوابند پنجه بشپرد
که شند خوب می شود .

چهانگیر — برای ففع کسر پشه
و امشاش آن بعد از استین در نای پجرها
پیک طرف اطلاق کنید فانوس
پا تمدن شیشه دار گذاشته و روی
شیشه آنرا با قدری عسل که با کلاب
پا شراب را پخته باشد بدمان بخوبی افتاب
مربور به شیر شیره فربوری چسبند .

تاثیرات منکنهای و کانهای به صحت بدان

سوزرا جرام بجهانگیر گفت در باید
مسکن و مکان انسان تغصت
بر شما ها و در کفته ام می خواهم تو از اینا
دسان کنی ؟

چهانگیر — نوع بنی آدم از خلوقت
برای مخالفت خود شارل از نایبر

حالات نوم و لیقظه لیخی خواب دارد که
بنقد با یعنی شانه ها و طرف اندران
ما توجه با خرول و آور اجلو طبا آس
نم کرم ضماد کشند و پشت کوشش
هر یک شش تا هشت زوال میزند
اما زوال او هارای حضوه طبیعت نشاند
چونکه خسته از خون از غرقی و گم
وزیادی اثر اطبیعی بهتر میزند
سوزرا برام — بعضی معاججه های
دویکر بشما باید داد و اوهام مشلا هر کاه
کسی فوایق بکیر و که تبرکی ایشراق
می کویند علاجش حبیت چ

چهانگیر — علاجش این است
که انکشتهاي خود را بسوزراخ های دو
لوش کند آشته و با انکشتهاي
لوكست سوراخهای دویکی را قائم
نمکر و دویکی مکث کاشه ایت و مرم
و بکیر و که کم و قوت قورت قورت
نخورد رفع می شود .

علاج دویکر این است که باد و گشت
و مانع خود را قایم فشار داده و بقیه
اسکان بپرس همس بکند

بیانیم و میرطلب جای نیکه بر اینست کن
انتخاب بیشود در خوبی و لطفاً فت این
انجاد وقت زیاد لازم است اما اگر
زیز زینهای سکنا کرد این ضرورتی
نیاد و اراده برای اینکه حسین بن جعفر
بیشتر طبوبت می بود بوده بوده بوده
نمی شود و دغافل یعنی اینکه بخار یا بوجوهر که
از سوختن چراخ حاصل شده و آنچه
پر شود کسب برداخت خوش خیار
خود هم بیشود و دویم در جای مرتفع و
جای نیکه با تلاقي نباشد مکان
کردن برای وجود خاید زیاد وارد
نمایند که در کوه های امتداد که همچنان
و زیم باشد سکن کردن اگرچه برای
تحت مراجح خوب است و کوه های
بیار بلند مضر است چونکه هوا آنچه با
متعدل نبوده و بجهة وزیدن باد را با
شدید امراض کشیده می خارض
می شود چنانکه در کوه سکن نزد واقع
و شخصی کوه های امرتفع کسانیکه سکن
کرفته اند غالباً بضر اکبر می بستند
شوند در میان کوه های قشسل در

هوای ای بدر میسان درختان زلک
و منقاره ها سکن نمیکردند بعداز
قرنهای که مدفعت و ترعت انتشار
یافت و درگذشت که مسکنها
شک برایشان کافی نیست با فکر سه
و خانهای قیظم و سیم افتادند
و تا امروز در پاره اقلیمها کی خالی بخش
اهمی بطور سابق در میسان ساخته
درختان بزرگ و قیمه عرب دریز
چادر ها سکنی کشید قبایل تامار
و پاره ایلاست هم در ایام قیصر مکن
کرد و سورا خی از وسط آن برای پر کار
رتفق داد سکنانه و در پیر فصلی پار
میشان را بجا و باشتر با حل کروه
از محلی به محلی و یکمیز و نهاد از هوا
یعنی مشه بذرین سیا به ساده
آکمه که از چوب یا فی ساخته و
بولیش را ماعله باز کرد و درختان
میشانده اند سکن پیش نشده و یا
قدیم و یونانیان و مصریان به نیای
خانهای خوب و باز نیست زیاده
و اشتر -

حدادگانه شاختن اکبر باعث استکان شد
اقلاییک اطاق بسته خوب و در
طرش بسته شهر قی شمالي خود داشت
باشد خوب است که در فصل خود یک
طرف را باز می گشته در اطاقها
محالس نزدیک کرد آدم زیار باشد از نزد
آنها فائز خانی حاصل می شود و برای
اطاق را مسموم می گند تجذیب می کرد
و اما مضرت زیاد دارد
ساده سازی و گستاخنکل و جا های پرور
سكنی از قتل آگرچه علی العموم باعث
صحت است ولی پر نزدیکی لطف
بواسطه رطوبت بواضر برای زیاد
دارد و این محتی تحریر بر سیده است
آنها نیکه در میان چنگل اقامه دارند
بناخوشیها مخصوص بسته ایشوند
و این بواسطه نرسیدن شاخهای
درختها با اثاب و بار طوبت
ماندن آنهاست و این رطوبت را
که سکنه چنگل آنقدر می کند بدب
خور علت بازی زیاد می شود آنکه ماد
خیابانها که درختها کاشته اند و خلی

قره ها بواسطه اینکه بواجریان کامل
نداشده رطوبت زیاد نمی شود مسکن
کرون باعث خوار چشمی امراض است
از اینجا چنگل برای ایسکن اخذ و انجام
می گشته باز در اول کار طبیعت
ایجاد فهمید که رطوبت زیاد دارد
یا نه چونکه زیاد بار طوبت مضر است
علی اخصوص خانهای که در کوهی هستند
و منفعت باز میان مساوی باشد و
پیشین در جاییکه قبرستان نمایند
آن نزدیک باشد تو طرف خوب است
برای اینکه در حسن نیزها از تلفن
اجداد خانه حاصل می شود که در یهای
درجات صحبت فراز مضرت دارد و اینها
جهت است که در مملکتها می بازند
زاده هر آن شهرا و آبادیها
فتره اراده اند
خانهای خانه هاییکه می بازند اگر و فصل
زستان طرف جنوبیش و فصل
تابستان طرف شمال شرقی باز
باشد موافق صحت خواهد بود برای
زستان و تابستان اطاقها می

باين ندارد

سما بغا در کنار رو خانه سکنا

که فتن برای وجود فایده زیاد وارد

نمایند و ساحل دریا که زیاد تر و بک

شند که رطوبت پر سازند

که فتن خوب باعث آماده روی است

ترن که فتن که بواسطه جریان پوا

رطوبت زیاد میشود وضرارت

سما بغا در کنار باتلاقها و بمردابها

آبها می باشند و کند آبها مسکن

که فتن منظرت زیاد وارد و اگر

چنین مکانها خانه ساختن از راه

ل بدی باشد ماید فحاین خانه و اهوا

زبور و ختمها بکار نداشت که رخانه سکن کند

آهاد و و حاصل میشود باعث فنا

بوا میکرد و با دعا خراز از توطن

چنین جاها کرد و جائیکه نداشت

باشد و در زمین هایی است وجا باشد

آب ایساد و باشد ترل که فتن

باعث خوار انواع مرضهاست و

در جا هایی مرتفع که کوه هایش وسیع

و قیصر باشد ترل که فتن برای صحبت

وجو و تامفات کلی وار و شهر هار کاش
نکاش هاشترن و کوچه هار یمیش جاروب
کردن و خاکر و آهنا را بسر و بروان
و آهنا می چرک و گشیف را ففع که فتن
مدخلیست کلی بخوبی هوا و سخت هزارج
وار و عکس آن باعث خوار و خوشی
ما می بدارست خانه هار امر تقعی و مرتبه
بر تبعه روی هم ساختن باعث تخد
هو او و خول نهاده افتاد شده از زمین
خانی شود سعیه آطا قمار را سخته که فتن
خبرست کلکن چون شخمه رطوبت را
خذب میکند لذت ایام باید با قافی و غیره
فرش گشیده و الا در و پا عاری
شود چون دلوار اطاقها و آهیا از بوطه
خانی نیست لذت ایکه که فتن مدلوار
ضراست برای رفع این علت بقشر
است که کاغذ چسبانند الکرمه در
کاغذ با بعضی زنگنه است که نیست
دار و قیچی که رطوبت دلوار بان میرسد
وست اوم بافضل بآن خکور و دیش
بز و خانی از ضرست خواهد بود و
در زنگنه و جنس کاغذ اطاق وقت

بستن برای درفع مضرت آن مامنکن
طرف آب پا کسر که رودی آن بگذرد
در اطاق خواب بشیما هر قسم که نباشد
کذا شتن مضر است چونکه که باز خود
آشید کار بینیک ازرس خواهد بود
کرده و شب از خود درفع می نماید اگر کرد
پخره از طاق قیاس تراشید اشخاص
خوابیده و آر سفس او ناز ز غالی
که ما خطر طشد و ای اطاق راندید
کرده باعث ظلوز ناخوشیها شد
حتی بعضی اوقات سبب بالکنید
نمی شود در اطاق خواب نکند
و گرید و چیوانات دیگر که کاشتن
مضر است چونکه از تفس غذای
غاز زغالی بیرون آمده بروای اطاق
سوم میکند

میرزا بهرام مر جما جانی خوب
سان کردی

اما **جهنم** چه نیست
و اهمات آر بعجه
جهان چیز آیاد سعد بخت کیم
سی راست که اسما آنها فرات است و

زیاده بگرد و خوبش را انتخاب نمود
اطاقها تقدیر امکان باید و سمع باشد
اگر کوچک باشد و اسما بزرگ
که اشتهر شود تویی آن هوا کم میکردو
باش حقه که در آن اطاق میخواهد
آنست کار بدنیک که بمری حامضی
و یا حاصض نی غالی میکوئید از تفس
او بیرون آمده بروای اطاق را سوم
کرده باعث ناخوشیها شد اگر
در این دور اطاقها طفل کوچک نباشد
ناخوشی استخوان و درم کبر و چارش
بلطفه متفاوت در سعت اطاق خواب
باش قرار یعنی کرده اندسته فرع از اینها
چهار فرع طول چهار فرع عرض در
اطاق اگر شرکه و متبادل بخاری بشد
باعث بیولت تجدید بخواهد
در زستان کرمی اطاقها از رو و از
ایموده درجه لازم است زیاده برای
ازین باعث ظلور بعضی رضه خواه
شد اگر چه برای کرم کردن اطاقها بسی
آنها سهل تراست ولی وقتی که زیاد
کرم میشود از بروای او احتمال مضرت

خلف و امثال آنها
میزرا بخرا می نشاند هم قدرها
خورند و حرکت میکنند و پوچیده شوند
یا نه خاور — بلی نشانات هم غذا
میخورند و چه سه بند دوقسم
هم دارند اما بخودی خود از جانی کجا
حرکت نمی توانند کرد و طبق
ابتن شدن بعضی آنها این است
که تقدیرت خدا از حرکت با و نیز
کردی از زر آنها بردوی ماده آنها میگردند
و سه بند و خم و اون آنها مشود
چنانکه کمر تحریک شده است همچنان
بعضی کلمها از قسیل بشوی پر پر کر
خم خوب اید اگر کلم بشوی پر پر کر
بل ششوی پر پر که دوست شفته
و باز شده باشد بالند بشوی پر پر
پر خم مید باروش درخت خوا

در بیان جمادات

میزرا بخرا — جمادات چیست
خاور — جمادات آن چیز است

عطارد و زهره شمش و مرخ و ملکه
زحل آنهاست اربعه اب و ایش
خاک و با و آشت

در بیان موالید طشه

میزرا بخرا — خاور آنهاست
شوال کرد موالید طشه صیست
خاور — اول نیوان است دویم آنها
شم جمادات

میزرا بخرا — حوانات همچیست
خاور — هر قدر شکلو تات جانان
است بهم آنها حیوان گفته می شود
لیعنی انسان و سایر حیوانات از
بسیل اسب و خاکاو مرغ و میاگاه
کمس و سورچه حیوان آنست که خود را
میخورد و ناسیل یکند لیعنی چه برا برای
خش و حرکت و اشت به باشد

میزرا بخرا — نشانات چیست
خاور — نشانات آن خیزی است
که از زین بروید ناشد درختان هم خواه
و می شود کلمها اوست پیزرا او خوار باو

پرویز — آهن مس سرب قلع زد
تو تیان قزو و طلا و پلاتن یعنی طلای
میرزا براهم — تاریخ ترین آنالوگی
پرویز — آهن که خدا در قران نیز
ماکن قزو داده و از اینها الحدید و فیض
با اس شدید و منافع لذتی اس
بو اسطمه اس است که راه ایامی آهن
در فرنگستان و سایر قلمروات دنیا
ساخته در یک ساعت و هر فرنج بکله زد
تر راه میرو و از آهن آبای بزدت
و فلاحت فعل و منع اسب و تفک
و تو سی و کشتهای از ازده پوشیده
مشهیر و شرار قشم ای باهای نیز
سازند.

میرزا براهم — فولاد چیست ؟
پرویز — از مرکب شدن آهن با
زنگل خالص در حدیں فولاد حاصل
یشود آهن را در یک آتش بسیار
شندی که ازند و بعد از آنکه کلاه تنفس
آب شد آنرا در میان آب بیار و تن
زیتون فرو ببرند و آنرا آب میزند
و این عمل یعنی سختی و حالت شکنندگی

که روح والات و اعضا ندارند
خان و شنک و طلا و قشتاره دیش

و سنگهای معدنی

میرزا براهم پرویز را پیش خواست
کفت اینچه را یکه از جمادات عالم
شده و کارهای انسان را انسان
معلوم شد و از شنک و کچ و آنک
نیز گشکو کرد یعنی با طوری که
از جمادات فایده نمیتوان برداش
پرویز — چرا از جمادات معدنها

سد ایشود و از معدنها طلا و قزو و
پلاتن که طلای سفید است مس
قمع سرب آهن توتیان شنک
الماس زمرد یا قوت لعل نیرو و
زمره دلجرد مرمر و چند پیش راهی
و نیک حاصل است

میرزا براهم — خاصیت سنگهای
جو اهل چیست

پرویز — درخشند و خوش نظر
و گران بایشود

میرزا براهم — عده ترین معدنها
کدام است

بست حالت الاستیکت میگویند
 میرزا براهم — سرب چیست ؟
 پروز — سرب یک جسمی است
 آمی زنگنه نرم که باناخن هم مشود و خرا
 کلونه و ساجمه تفک و بعضی از اینها
 سرپی و پاره آسباها از آن میزانند
 میرزا براهم — سرب چیست ؟
 پروز — جسمی است رنگش طالیه
 سرپی که جلامی اعلی قبول میکند و اگر
 هواباکن بر سر جلاش اندک وقت
 میرود از آهن نرم تراو از سرب بخست
 شود و در وقت دست الیدن یک
 بوی ناخوش دارد از من و یک فظعا
 درست میکنند اما قلعه یعنی
 میکنند اگر در دیکت یا ظرف س
 بی قلع طعام ترش یا ماست بگزارند
 چند ساعتی بماند سهیت پیدا میکند
 و هر کسر بخورد ضرر زیاد و ازویلکه می
 کشد از من یوں سیاهه تیر کشیده
 کشتهای راتا انقدر که توی ایشان
 دوامش بخته های اس میکند
 میرزا براهم — قلعه چیست ؟

والا صفتیست لعنه حالت بقض و بسط
 با همین میده آهن جلامی خوب بقول
 میکند :
 میرزا براهم — الاستیکت چیست
 پروز — این فقط فنی است که در
 فارسی اسم مخصوصی ندارد و در عربی او
 کو خدا بقض و بسط هم توان اکتفی آلا
 استیکت حالتی است که در از خیابان
 دیده مشود در وجود انسان و حیوان
 نیز است چونکه خبر بد دیده ام و قنیکه
 میرودم بواسطه گرفتی حمام اخراجی پایا
 بمان تبسط شده قدری بزرگ شود
 در کروه انسان میرستن کام و نیم
 اینحالت است در جمیع فنرات بعد
 سوای ملاقی که طلامی نیمید باشد
 حالت الاستیکت سهسته قنی
 که سردمی هواباها میرسد کوچک می
 شوند همکنکه کرها بانداز میدانند
 حالت خود رجوع نمایان زیمه زیاد تر در
 صحن و رختی که مراد پاک گردیده است
 کرده و محبوس بدهن دست کشها
 میگذارند که آزرا کننا پرچه میگویند

شیده این است که آنها را می‌سان
قطع که اخته فروی سبز نایخود نمود
شود و از آنها بعضاً ضروف می‌گذرد
که زنگنه خنی کی می‌شود .

سیرزا بهرام — توتیا چیست ؟
پروز شل قتلچخ زنگ رفته بگی
است، که از قلع ساخته ترا و از من تم
واز سرب پر ترا بایشود
سیرزا بهرام — نقره چیست ؟
پروز — نقره معدنی است بسا
سفید و زیبا که از سرب می‌گذرد
از طلا ساخت تراست، اسباب چالی
و سرقلیان و خروف و غیره می‌ساند
و پول هم سکه می‌شند در همه جای دنیا
المیں معدن پیدا می‌شود .

سیرزا بهرام — طلا چیست ؟
پروز — طلا معدنیست زرگر
بسیار برآق یعنی وخشند و دروزن
از همه معدنیات بخر طلا ای سفید
سکین تراست و درین کوکات
با چیست تراز همه پول طلاست .

سیرزا بهرام — پلاتن چیست ؟

پروز — قلنبرگان، آنقدر و می‌گیرد است
از سرب نرم تراست، شوش کا خنده از که
طقوان گرد و قشتاد و لاکر و حسدا

می‌گزند و یکی از خارج‌های قلع نیزه‌ی
کهنه، پیاجوه خلوط گرد و پشت شیشه
بلوری طاله‌گرد روی دیگران اینش شود .

سیرزا بهرام — جیوه چیست ؟
پروز — جیوه معدنی است ایکی که
مشتاب و پرنگنک نقره که اخته شود و
برای اینه و دوا یا مصرف شود و
جیوه را باید دهن یاخنا صالا برگرد
برخود بمالند پیش و پاره جا تو بگزین
بدرا که از نایپاک و لثافت در دین ایشان
بهم میرسد و نفع می‌گذارد .

سیرزا بهرام — بُرخ چیست ؟
پروز — مس را با قلع خلوط گردد
که اخته بُرخ که توکیه‌ها بورخ تر می‌گزند
درست می‌گشند توپ و نقل و

اسباب در و پجره و سماور و جام و
غیره و خسرو را از بُرخ درست می‌گذند

سیرزا بهرام — سنگه‌ی یعنی آسن جامی
چیست . پروز — ورقه‌ای که

و پیوود یعنی اکثر وقت همان شیوه کار و کوشش
و بزر خداونی ساده بسیار است و اگر کوچک
اکثر جایز است را از قبیل کوشش کار و
مرغها مایمیها و شکارهای صحرائی نسبت
بخورد کنند خداونی لذید و سبب
قوت آشان است .
میرزا ابراهام — برای خداونی این

پرویز — پلاتن طلای نفیه است که
از طلاقی زرد قیمت کسر و معاشرش بهم کم
یابست و در آب شدن از هم قدر از
سخت تراست و قطبی در روکسیمه این را
سکه نمودند حالا موقوف است .
میرزا ابراهام — بهمه این بقیه عیار
جه میگویند چه ؟

محصولات بعد نافع صفت چه
خاور — کندم جواندن از زرات
که انسهار او در آشیانه و کرد و خمیره و
میخ زرد و قوت غالب انسان این
حضره است اما اکثر خواهای فرشته کنند
مدان است که بینی نیزی دیگر خود را
میشووند از کندم قوت و خدا پیش
سلب زینی از اکثر جایز است
میرزا ابراهام — انسان اخیر از قدر این
احتشمیج و یکنیست چه
خاور — دو حاجت ضروری اینم
دار و یکی بیاسی و یکی که نیزی
میرزا ابراهام — انسان برای در
کرد و این بیاسی چورا و پیدا کرده چه ؟
خاور — اول از نیست خود از است

پرویز — فلان میگویند .
میرزا ابراهام — افرن پرویز هر چیز پرویز
رویی تو سفید باشد که از هم در همها کا
خود و اپس تمامندی .

اخنیا حاشیه انسان پیشوای ملأا شه دارو

میرزا ابراهام — خلاصه بجا و بعد از اخنیا
انسان پیشیت چه ؟
خاور — خوردن و آشاییدن
میرزا ابراهام — انسان بتجهیز
کردن کی خود در موجود است چهید
من تو اند یکنند چه ؟
خاور — میرزا انسان بخوبی را

خاور — بیوار و آهن ارا
حرفت و صنعت هی کویند.

در بیان حرفت و صنعت

میرزا بهرام طوطی گاخو استه پر سید
حرفت پیشست طوطی — حرفت انجور کارهای
که بو ابسطه اماده و دست ساخته شود
مثل گافو ای و خیما طی و فشن و فرنی
و بنایی و کتابت و زراغی و اشیا
انسانی و کسانیکه این کارها را می کند
آنها را اهل حرفت می نامند.

میرزا بهرام صنعت حست طوطی — صنعت آن کارهایی است
که هلاوه بر اماده و دست و سازهای
ساختن آنها تقویت عقلیم صحابه شود
مثل ساعت سازی و کشی سازی
وراه آهن و تلخ افزایش ای ای
و کسانیکه این کارها را می کنند
آنها را اهل صنعت می نامند.

میرزا بهرام مرجباطوطی خانم اون

می کوشیدند بعد بروز از منی و پیش
و پرجم آنها بایس های الطیف و راحت
ساختند و در آخر نهاده و ابریشم کسان
را پسید کرد و از آنها گزبان و حیره و
پارچهای مختلف ساختند.

میرزا بهرام — انسان برای خفظ
خود از برف و باران و سرما و کرم
چونه برای خود تدارک منزل کرد
خاور — اول از درختهای جنگل
و فی برای خود خانه و منزل ساختند
بعد بروز از گل و خشت بعد ترقی کرد
از شنک و اجر و ایک و کچ خانهای
محکم و دیسم و بازینت برای خود
ساختند.

میرزا بهرام — پس ازین قرار بدان
برای خود بدن و پوشیدن و خانه و دان
منزل مجبور است که بعضی کارهای طوطی
خاور — البته بدن حرفت صفت
و شغل و کار زندگانی کردن برای نیز
شکل بلکه محال است.

میرزا بهرام — این هشتما و کارهای
آیا اسم مخصوص ندارد.

تقریح کشند از تقاضا گذشت تر می وردان گفته
سید امداد گذشت کنک پریده قصد صید گذشت
کرد گذشت ترسیل گذشت آب خوده از پیش
وی در گذشت و گذشت از عقب او
فرو و آمد بر لب رود یقظا پایش
کل بیان زیر حین دیده می گرد پرسما
در و حل زیاد فرمیز فست و چهار چهار نظر
پیشتر من خود پرسما باش زیاد بجل الوده
می شد کاز رسما او را با چرف و روی
بنخانه فساد و در راه دوستی پیش آمد و
پرسید که این چیت کاز رفتیان
گذشت که من خواست کار باشد کنه
خود را ساده داد این حکایت را از ای
آن گفتم ما نور چشم من بنداشد کم می
بکار و شغل خود مشغول پایه شود و حرفی
که لا یق اونیست بناید پیش نگیرد

علم امداد اسلامی

سید ز ابرام مخصوصات بخشش آدمی
واجب الوجود کی حیرت بخشن عقول شیرین
و شنطور دیده پایی بصیرت

بارک الله از همه بشر و من خود را پس

وادی
سید ز ابرام اطمائل را من حس کردند
خورد طولی از حاجی خسرو لایخون
نهضه با خایده کرد که برای اول گذشت
حاجی خسرو لایخون اورده اند که کاره
پر کنار روزی بکاز رسما مشغول بود و هر چه
در نهضی را میدید که بر کناره رود گزشته
چیوان ایت اک در میان کل میباشد
من خود روزی باشید ساده و شهوتی
فرمید کرد و قدری بخورد و قدری تلقی
گذشت از ناکه گذشت باشد با خود
کرد که باشد با چنان حیثیت جانوران
بزرک را صد و شکار میکند و من با
چین سیکل غلطیم پسراب محضر صیدی
قیامت یعنیم و هر اباید من از همت
عالی بخورد اشته باشم صلاح انت

شکله بعد از من بمحضرات قیامت نهیم پی
ترک شکار کرد و ترسیم صید گذشت
با استاد کاز را زور تیشا می خال شاه
و شهرو میکرد و حون کاز رجارت گذشت
ترک شغل خود کرد و از دید محضر شدید

از قبیل پاران و برفراز ما و قویتر
 و برق دری و اشال آنها که از کرده هم
 باخوبی میگردند سبب و قوی آنها را که این
 شکایاد داده بودند حالا میتوانند هم کنای
 نکنند که انسانها باید مغایر سبب
 اینها نباشند و این را باید طولی تجویی
 طولی بسب و قوی و نهاده آنها نشاند
 با او از برداشت ران و برف از آبی و قوسی
 قدر و بالله از خسارت شرس بیرون و بر قدر
 قدر الکریمه بخوبی قوه که را میشیرد میتواند
 حاصل می شود .
 سیرزا بهرام — درین بحورت لازم
 میگذرد که خلام اسماقی چنان قشم شود
 میگذرد که خشن است اینکه بواسطه
 طولی بلي خشن است اینکه بواسطه
 خلام پیشود علاوه بر اینکه میگذرد است
 حاصل می شود علاوه بر اینکه از خسارت شد
 میگذرد و علاوه بر اینکه از خسارت شد
 خلام پیشود علاوه بر اینکه از خسارت شد
 سیرزا بهرام — که بروآ و با قوه آنکه میگذرد
 سیرزا بهرام — که بروآ و با قوه آنکه میگذرد
 طولی بخیر آنها از خلام نمیگذرد
 از خلام نمیگذرد و نهاده آنکه میگذرد

و جسم بسته با چنان جسم طلاق میشود که
 بواسطه شرمی بخوبی و واساری اینجا میگذرد
 آن را از جم سو آگر و نمیگذرد میگذرد
 آن از چند نوع اجسام که بخوب و بخوب
 از که جسم خلق شد و باشد بخوب و بخوب
 شهد و این ابتدی بخوب اجسام بخوب
 کرده و از غذا صرخوب و اشته اند
 ولی همکاری متأخرین اینها را اخیره کرده
 و شایست خوده اند که هر کدام مرگ از
 خدم جسمها میگیرد میگذرد و اینها
 که همکاری قدم بخوب و همکاری اعده بخوب
 بخوب اینها را کشند که بخوب
 خد و آن اجسام اشست و دوسته
 سیرزا بهرام — که نیم هفت تاریخ
 آن را کشیده بخوب
 طولی — که نیم همان که بخوب است
 که از هم بخوب که نیم را اعطا کرده
 سیرزا بهرام — از کشیدن است که
 نیم که بخوبی تو ان گفتند
 طولی — بخواهند نیم از هم که خد و بخوب
 نیشود ولی نیز و اون اینها از هم که
 و اجنب و لازم است

سازگاری انسانی که این است که باید با این اینستادن
و میان اتفاقی همچون میان این اینستادن و میان این
اینستادن که در آن اینستادن را میان این اینستادن
پس از اینستادن میان این اینستادن که در آن اینستادن
طوطی اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
و همچنان اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
که اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
و سیاستی اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
زیادتر از اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
اصح و پیشنهادی اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
علویت اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
جمع شده آنستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
زیرا اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
کشیده اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
خفقت اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
سبک اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
ولطفاً فوت اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
پیشنهاد دیسان اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
بیزار اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
غیر عکس اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن
در اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن اینستادن

برابر ابراهیم بچه زنده و از مهر خود آمد
که از پیش لیلین است از پیش
که نکر و زیرین در احاطه کرده بسیار خستا
ت باشد و برجف آن هفتاد روز را میگذرد
روز خاسته است و کارهای اون هنگامی خیواست
که چک که هر چشم ما آنها را فهمید
بدین چیزی باید تغییر نماید و نمودست
آنچه انسانهای خلوط بپارهوا که سعادتگرد زیاد
اعظم کرده که نیم اطلاق شیوه ای اما هر دو
عیارات از آن بخوبی صاف است
که ایشان بر اینها مخالی و مسر است .
برابر ابراهیم — مرغها و آن او میریان که
بودند بطریق بالون بخواهای امسرو پیچیدن
قطعه ای بزمایی اسپیارلند ایا کنکرد نه هم گیرید
طوفانی که نیکی بحسب از تفاصیل که قدر
نیکی داشتند نیست و صداجمال روح
که رفع نمیگردند بخواهی امسرو پیچیدند
از آن حد بالاتر نمیتوانند تجاوز کرد
دانهون که از مرغها میگذرند نیست
تاریخ طول ای بزمایی او مستند
فرموده میتوانند صعود و مکانهای سیلولوگی
از طبعیون و نکستان است و

رسوای پرورون موائز به وارودی این کشور
از سوراخهای شترن بوی شیشه از خود
و داخل بیود آماهینیک شیشه را در
کشند که رسوای او پرورون تردد پیدا کند
آنرا با رساب مخصوص که مخمله ای
میباشد خالی نمایند از وقت موافقت
بهم خود رو از فشار دشکنی
پیروان جوه از سلطات مشتمل از
قطره پامی کوچک بازان چشم را
کند پوی شیشه چکیدن قطعه ای از
مشقشدن و تضییق هوا را در این قدر
دازد لوازم زندگی کا است بدینها
اگر این تضییق هوا بناشد خون
از چشمها و کوشیده باشند و سایر اندام
پوست این نازک باشد و پیروان
گرد و بخاری میشود آنها یکیکه بر
بالون بروای بسیار خفیف هست
کشند در بین مخاطره بستند
میرزا بابراام آفرین طوطی خلا
شیم را خوب بیان کردی از این
آفرین بارگ اقدام رجبار کرد
را خوب بپرسی از این

شیوه ناشی از این حکمت است
میرزا بابراام اگر خوب است که شاپر
مکنیدن پر اسنکنیدن احسان نیکنید
طوطی بسب اینکه از اطراف داد
احاطه کرده است لذا اسنکنیدن باید
ما اثر نیکنید لایق با الای سرخودمان از خوا
میت غود محل میگذرم که سنکنیدن از انسان
نیتواند شغل پیش بروانی که بالای سرخود
حبل مکنید و زنش پر ابر است با آن تقدیم
این که ضخته شش تقدیم بدنان و از اتفاق
پیزده ذرع و نیم باشد و حسب وزن اینجا
تریا و تراست نامی نیست که در حضیمه
این عجیق نیرو دارد آب با اینکه میتواند از
این باشند اسرا و میباشد بجهد این رنگ
این برا احسان نیکند یا بخواصیک است
در زی خوش نیسته بالای سرخود را بست
هایشند که در خشکی صدیک است اگر اختواند
کشیده میرزا بابراام بروای موائز
این

را بخشیدن ای تماجی
و ببر زن چوک
شیشه با

CALL No.	۱۹۱۲۵.۷	۵۳۲	ACC. NO. ۶۸۹۲
AUTHOR	بوسنی، محمد السلطان مصطفیٰ		
TITLE	كتاب دانش		
Class No. ۱۹۱۲۵.۷	Acc. No. ۶۸۹۲	Book No. ۴۷۵	
Author مولانا ازاد	Title کتاب دانش		
Borrower's No.	Issue Date	Borrower's No.	Issue
At this time			

**MAULANA AZAD LIBRARY
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY**

R U L E S :—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.

